ΕΤΟΣ Η'. — ΑΡΙΘΜΟΣ 1488

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ: Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

31/12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1873—74

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησία προπληρωτέα	ἐν Κωνσταντινουπόλει	Φρ.	46
» »	ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι	»	60
» »	ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ	»	70
» »	ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ῥωσσίᾳ	»	80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελίαι.....πρὸς γρ 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαί, ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρ. Τουρκίας πρὸς γρ. 100.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1873 (Α')—ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γαλλία (ἡ κιτρίνη βίβλος)—Ὁ θάνατος τοῦ Φραγκίσκου Β. Οὐγώ—Ἰταλία (ἡ προχείρισις τῶν νέων καρδιναλίων)—Ῥωσσία (εἰδήσεις ἐκ τῆς Ἀζοφικῆς)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ. Ἡ δίκη τοῦ στρατάρχου Βαζαὶν (συνέχεια)—Βιβλιογραφία—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κωνσταντινούπολις, 29 δεκεμβρίου.

1873.

Α'.

Ὁ γέρων Κρόνος κατέφαγε καὶ ἕτερον αὐτοῦ τέκνον· τὸ 1873 ἔτος παρῆλθε, τὰ δὲ κατὰ τοῦτο ἐπισυμβάντα γεγονότα ἀνήκουσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἱστορίαν. Τὰ γεγονότα ταῦτα δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων ἅπερ κατέχουσι σελίδας ὁλοκλήρους ἐν τῇ γενικῇ ἱστορίᾳ, διότι οὐδὲ ἡ φοβερὰ τοῦ Ἄρεως ἰαχὴ ἠκούσθη ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, σπανιώτατα δ' ὁ ὀξυγράφος τῶν διπλωματικῶν κάλαμος ἐβάφη εἰς μέλαν. Ἀπὸ τῆς φοβερᾶς συνταράξεως τῶν ἐτῶν 1870 καὶ 1871 καὶ τῶν μεγάλων μεταβολῶν, ἃς ἐπήνεγκον, ἡ Εὐρώπη ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην ἀναπαύλας τινὸς ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν περισπασμῶν. Ἡ ἀνάπαυλα αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς συναισθήσεως τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπιδοθῶσιν οἱ λαοὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς χώρας αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ ὀργάνωσιν ἢ ἐκ τοῦ πόθου τοῦ παρασκευασθῆναι ἕκαστον τούτων δεόντως καὶ ἀντεκδικήσασθαι τὰς ἥττας ἢ ἱκανοποιῆσαι ἀκορέστους καὶ ἀδικαιολογήτους φιλοδοξίας; Δυστυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ δεύτερον φαίνεται πιθανώτερον, ὅταν τις ἐμβλέψῃ εἰς τὰς κολοσσιαίας πολεμικὰς παρασκευὰς πάντων τῶν κρατῶν καὶ εἰς τοὺς διπλωματικοὺς συνδυασμούς, δι' ὧν οἱ τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης νῦν ἰθύνοντες κηρύττουσιν ὅτι ἐξασφαλίζουσι τὴν εἰρήνην, ἐπιδεικνύντες εἰς τοὺς βουλομένους νὰ διαταράξωσιν αὐτὴν ἰσχυρὰς συμμαχίας καὶ μυριοπληθεῖς φάλαγγας. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρεκβαίνουσι τοῦ χρονογραφικοῦ ἡμῶν σήμερον κύκλου, μεταβῶμεν δ' ἀμέσως εἰς συνοπτικήν τινα συγκεφαλαίωσιν τῶν γεγονότων περὶ ἃ περιστρέφεται ἡ ἱστορία τοῦ λήγοντος ἔτους.

Τὰ δύο σπουδαιότατα τῶν γεγονότων τούτων εἰσὶν ἀναμφηρίστως ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς αὐστροουγγρικῆς αὐτοκρατορίας Παγκόσμιος Ἔκθεσις, καὶ αἱ πρὸ αὐτῆς καὶ κατ' αὐτὴν βασιλικαὶ συνεντεύξεις. Ἀρξαμένη κατὰ μάϊον καὶ λήξασα τὸν ὀκτώβριον ἡ Ἔκθεσις αὕτη ἐγένετο ἡ μεγαλοπρεπεστάτη πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε, ἐπιδείξασα καὶ αὖθις εἰς τοὺς λαοὺς τὰ τεράστια τῆς εἰρήνης ἔργα καὶ διδάξασα αὐτοὺς ὅτι ὑπάρχει ἅμιλλά τις πολλῷ εὐγενεστέρα καὶ λυσιτελεστέρα τῆς διὰ τῶν πολέμων καὶ μαχῶν. Τὰ τεράστια τῆς μηχανικῆς, τὰ ἀθάνατα τῆς καλλιτεχνίας ἔργα, αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, μυρία ἄλλα θαυμάσια, ἐπεδείχθησαν καὶ πάλιν ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ τῶν Ἀψβούργων πρωτευούσῃ ἐν πάσῃ τῇ προόδῳ ἣν ἐποιήσαντο ἀπὸ τοῦ 1867. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ πεδίῳ τῆς μάχης συνεκρότησαν τὴν εὐγενῆ αὐτῶν πάλην οἱ λαοὶ καὶ ἕκαστος τούτων ἤρατο θριάμβους, οἵτινες διὰ τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν εἰσὶ πολλῷ περιφανέστεροι τῶν τοῦ Σολφερίνου καὶ τῆς Σαδόβας καὶ τοῦ Σεδάν. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ κονίστρᾳ οἱ λαοὶ συνῄσθοντο τὸ μέγα συναίσθημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελφότητος, ἣν τοσοῦτον ἀποτόμως συντρίβει ἡ φιλοδοξία τῶν δυναστῶν πρὸς δυστυχίαν τῶν λαῶν, καὶ ἐνηγκαλίσθησαν ἀδελφικῶς οἱ τέως πρὸς ἀλλήλους ἄσπονδοι ἐχθροί. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης πάλης ἐξηγέρθησαν τοῦ ληθάργου καὶ αὐτοὶ οἱ λαοὶ τῆς γηραιᾶς Ἀσίας καὶ ἡ μὲν αὐτοκρατορία τοῦ Ξέρξου ἀπέστειλεν εἰς Εὐρώπην οὐχὶ πλέον μυριάδας ἐπιδρομικῶν στιφῶν, ἀλλ' ἔργα ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ τὸν δυνάστην αὐτῆς ὅπως ἴδῃ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν τὰ ἄστεα καὶ τὸν νόον αὐτῶν γνῷ, ἡ δ' ἀπωτάτη Ἰαπωνία ἐλησμόνησεν ὅτι ἦν ἡ χώρα τοῦ Μικάδου καὶ κατῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην κονίστραν.

Ἀλλ' ἐν μέσῳ τοῦ εὐφροσύνου θεάματος, ὅπερ παρεῖχε τοῖς λαοῖς ἡ Παγκόσμιος Ἔκθεσις τῆς Βιέννης, ἐνέσκηψαν δύο φοβερὰ δυστυχήματα, ἡ χολέρα καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις. Καὶ ἡ μὲν ἐπάρατος νόσος ἐνσκήψασα ἐν Βιέννῃ κατεπτόησε τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν ἔκθεσιν, ἐπισκεψαμένη δ' ἀλληλοδιαδόχως τὴν Ῥωσσίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν, πολλὰ ἐποίησε θύματα. Πολλῷ δ' ἴσως πλείους ἐπήνεγκε καταστροφὰς ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ὀλεθρία συνέπεια τῆς πρὸς ἄπληστον κερδοσκοπίαν τάσεως, ἥτις ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ τοσοῦτον κατεχρήσθη τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰς τοσοῦτον παραβόλους ἐπεδόθη ἐπιχειρήσεις. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς ταύτης κρίσεως τοσοῦτόν εἰσι γνωστά, τοσοῦτον δ' ὀλεθρίως ἐπιδρῶσιν εἰσέτι ἐπὶ τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὥστε περιττὸν ἀποβαίνει νὰ παρατείνωμεν τὸν περὶ τούτων λόγον ἐν τῇ βραχείᾳ ταύτῃ ἐπιθεωρήσει. Τοῦτο μόνον ἐπισυνάπτομεν ὅτι δυστυχῶς ἡ πρὸς τὴν ἄπληστον καὶ ἄπονον κερδοσκοπίαν τάσις λίαν ἀνεπτύχθη καὶ παρ' ἡμῖν ἔν τε Τουρκίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι· τὸ δὲ χείριστον, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ τάσις αὕτη δὲν προήγαγε τοὐλάχιστον ἡμᾶς, ὡς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, εἰς γιγαντιαίας βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἢ μηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ περιωρίσθη μέχρις ἀγοραίων συναλλαγῶν καὶ ἰδανικῶν ὑπερτιμήσεων καὶ ὑποτιμήσεων, αἵτινες ὡς τελικὸν ἀποτέλεσμα ἐπήνεγκον τὴν πτωχίαν τοῦ λαοῦ, τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὴν ἔλλειψιν τοῦ χρηματικοῦ καὶ τὴν χαλάρωσιν τῶν ἠθῶν.

Τὴν ἔκθεσιν τῆς Βιέννης ἐπεσφράγισαν βασιλικαὶ συνεντεύξεις, εἰς ἃς πολλὴ ἀπεδόθη ἡ πολιτικὴ σπουδαιότης. Ἤδη πρὸ τῆς ἐκθέσεως οἱ μονάρχαι τῶν τριῶν μεγάλων τῆς ἀρκτῴας καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης αὐτοκρατοριῶν, οἱ αὐτοκράτορες Γουλλιέλμος, Ἀλέξανδρος καὶ Φραγκίσκος Ἰωσήφ, συνηντήθησαν ἐν Βερολίνῳ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τοὺς τρεῖς αὐτῶν πρωθυπουργούς, τὸν Βίσμαρκ, τὸν Γορτσακὼφ καὶ τὸν Ἀνδράσσυν. Ἐκεῖ, λέγεται, ἀπεφασίσθη τὸ πρῶτον νὰ παραδοθῶσιν εἰς λήθην καὶ ἡ Σαδόβα καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1856 μνησικακία τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἡ δυσπιστία τῆς τελευταίας ταύτης πρὸς τὴν καθαρότητα τῶν πανσλαβιστικῶν τάσεων καὶ διεγράφη σχέδιόν τι ὁμοφωνίας ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων καὶ κοινῆς ἐνεργείας ἐν πάσῃ ἐνδεχομένῃ περιπτώσει. Τὸ σχέδιον τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐτελειοποιήθη κατὰ τὴν ἔκθεσιν. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου εἰς Βιέννην, ἡ λαμπρὰ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχε παρὰ τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, οἱ διαμειφθέντες μεταξὺ αὐτῶν φιλικώτατοι λόγοι, αἱ συνεχεῖς συνεντεύξεις τοῦ Γορτσακὼφ καὶ Ἀνδράσσυ, ἡ ἔκτοτε χρονολογουμένη τροπὴ τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ πράγματα, ἡ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἀπόφασις ὅπως μεταβῇ εἰς Βερολῖνον καὶ Βιέννην ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προστεθῇ καὶ οὗτος εἰς τὴν ὁμοφωνίαν, αἱ ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐν Βιέννῃ ἐπιδείξεις ὑπὲρ τοῦ ἱππότου βασιλέως καὶ τελευταῖον ἡ τοῦ Γουλλιέλμου εἰς Βιέννην μετάβασις, τὸ ἀκάματον τοῦ Βίσμαρκ κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διαμονὴν καὶ ἀπειλητικαί τινες ἀκριτομυθίαι τῶν ἡμιεπισήμων φύλλων κατὰ τῶν πειρασομένων διαταράξαι τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην δικαίως παρέχουσι τὸ ἐνδόσιμον ὅπως πιστεύσωμεν ὅτι ἡ ὁμοφωνία αὕτη ἐπετεύχθη, εἰ μὴ μέχρι συνθήκης ἐπὶ ὡρισμένων σημείων, ἀλλὰ τοὐλάχιστον μέχρι κοινῆς ἐνεργείας ἐπὶ ἐνδεχομένων περιστάσεων. Τοῦ λόγου δ' ὄντος ἡμῖν περὶ βασιλικῶν ἐπισκέψεων, μνείαν ποιούμεθα καὶ τῆς εἰς Εὐρώπην ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας Νασρεδδὶν Σάχ. Νοήμων καὶ φίλος τοῦ πολιτισμοῦ, καίπερ μὴ ὅλως ἀπηλλαγμένος τῶν συνήθων τῆς δεσπόταις τῆς Ἀσίας ἐλλείψεων, ὁ μονάρχης οὗτος ἀπεφάσισε πειθόμενος εἰς τὰς προτροπὰς ἀγχίνου πρωθυπουργοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης. Πολλῶν δὲ τυχὼν δεξιώσεων ἐν Πετρουπόλει, ἐν Βερολίνῳ, ἐν Λονδίνῳ, ἐν Παρισίοις, ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν Βιέννῃ, ὁ Νασρεδδὶν Σὰχ ἐπεσκέψατο καὶ τὴν ἡμετέραν πρωτεύουσαν καὶ ἐντεῦθεν ἐπανέκαμψεν εἰς τὸ κράτος αὐτοῦ. Ἡ ταχέως διὰ πᾶν καινοφανὲς καὶ καινότροπον ἐνθουσιῶσα Εὐρώπη πολλὰς ἐστήριξε τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῆς περιοδείας ταύτης τοῦ Σάχου ἀπεκδεχομένη ἅμα τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ παντελῆ τῆς Περσίας μεταμόρφωσιν· ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ μεταμορφώσεις κρατῶν ἀπὸ ἑκατοντάδων ἐνιαυτῶν εἰθισμένων εἰς τὰ πατροπαράδοτα δὲν ἐκτελοῦνται τοσούτῳ ταχέως. Τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ τῆς Εὐρώπης λαοὶ θὰ ἔπραττον κάλλιον εἰ μὴ ἐνεθουσίων τοσοῦτον εὐκόλως, διότι συνήθως τὸν ὑπέρμετρον ἐνθουσιασμὸν διαδέχεται ἀπογοήτευσις καὶ ὁ χθὲς ἄχρις οὐρανοῦ ἐξαιρόμενος αὔριον δὲν κρίνεται ἄξιος οὐδὲ νὰ πατῇ ἐπὶ τῆς γῆς. Τοῦτο φαίνεται νῦν συμβαῖνον καὶ ἐπὶ τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ὅστις χθὲς μὲν ὑπερεγκωμιαζόμενος, σήμερον δὲ ὑπερμέτρως κακιζόμενος παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι οὔτε τοὺς πρώην διθυράμβους ἐπεζήτησεν οὔτε τῶν νῦν μομφῶν εἶναι ἄξιος. Ni cet excès d'honneur, ni cette indignité, ὡς εἶπε γάλλος τις ποιητής.

Ἀπὸ τῶν γενικωτέρων τούτων εἰς τὰ μερικώτερα μεταβαίνοντες ῥίπτομεν παροδικόν τι βλέμμα ἐπὶ τῶν διαφόρων κρατῶν ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας. Ἐν τῇ εὐρείᾳ τοῦ Τσάρου αὐτοκρατορίᾳ τὸ σπουδαιότατον γεγονὸς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἶναι ἡ κατὰ τῆς Χίβας ἐκστρατεία. Πολλὰς τὸ πρῶτον ἡ ἀγγελία τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐξήγειρε θυέλλας ἐν Ἀγγλίᾳ, ἥτις δὲν ἀρέσκεται φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς τὴν προσπέλασιν τῶν Ῥώσσων πρὸς τὰς ἐν τῇ Ἰνδικῇ κτήσεις αὐτῆς· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ πνεύματα κατευνάζονται τοσοῦτον ταχέως, ὅσον καὶ ἐξάπτονται. Τοῦτο βεβαίως φαίνεται παράδοξον εἰς τὸν γινώσκοντα τὸν ἀγγλικὸν χαρακτῆρα, ἀλλ' ἴσως καὶ οὗτος, ὡς τόσα ἄλλα, παρήλλαξεν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων. Ἡ μῆνις τῶν Ἄγγλων κατέπεσεν ἐπὶ τῇ ἁπλῇ διαβεβαιώσει ῥώσσου ἀπεσταλμένου εἰπόντος ὅτι ἡ Ῥωσσία οὐδόλως ἐπιζητεῖ κατακτήσεις ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ. Ἔκτοτε τὰ ἀγγλικὰ φύλλα ἔψαλαν τὴν ἐκπολιτιστικὴν τῆς Ῥωσσίας ἀποστολὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐν ᾧ ὁ Ῥῶσσος στρατηγὸς Κάουφμαν ἔφερεν εἰς πέρας τὴν δύσκολον καὶ τραχεῖαν ἐκείνην ἐκστρατείαν ἥτις ἐδόξασε τὰ ῥωσσικὰ ὅπλα. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μετὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν Χιβαίων ἐκρίθη εὔλογον ὅπως, μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὰς κατακτήσεις ἀποστροφὴν τῆς ῥωσσικῆς κυβερνήσεως, προσαρτηθῇ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν μέγα μέρος τῆς χιβαϊκῆς χώρας, ἀλλὰ τοῦτο προέκυψεν ἐξ ἐκπολιτευτικῆς ἀνάγκης. Εἰς τὴν ἐκπολιτευτικὴν ταύτην τῆς Ῥωσσίας ἀποστολὴν ἐν Ἀσίᾳ ἐπικροτοῦμεν ἐκ μέσης ψυχῆς, ἀλλὰ παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη δύναται νὰ καταστήσῃ ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων λίαν εὐσυμβίβαστα πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ Βορρᾶ τὰ κράτη πρὸς ὧν τὰς ἐν Ἀσίᾳ κτήσεις προσπελάζει ὁ ῥωσσικὸς ὄγκος, ὅστις διὰ τοῦ ἐσχάτως νομοθετηθέντος νέου στρατολογικοῦ νόμου καὶ διὰ τῶν ἀναμφιλέκτων προόδων ἃς ἡ Ῥωσσία ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' ἀποβαίνει φοβερώτερος παρὰ ποτέ. Ὁπωσδήποτε, αἱ σκέψεις αὗται δὲν εἶναι σήμερον τῆς ἐποχῆς, ἡ δὲ Ῥωσσία συναγάλλεται νῦν μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῖς ὅσονούπω τελουμένοις γάμοις τοῦ υἱοῦ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας Ἀλφρέδου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Μαρίας.

Ἐν Γερμανίᾳ ἐξακολουθεῖ ἡ μεγάλη πάλη ἣν ἡ κυβέρνησις τοῦ Βίσμαρκ ἤρξατο κατὰ τοῦ ἀλαθήτου τοῦ πάπα καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ. Ὅσῳ δὲ σφοδρὰ ἡ ἐπίθεσις τῆς κυβερνήσεως, τοσούτῳ ἀφ' ἑτέρου ἐπίμονος ἡ ἀντίστασις τῶν ὑπεραλπείων· οὐδ' ὁ Βίσμαρκ ἀπαυδᾷ ἐπιβάλλων πρόστιμα καὶ τιμωρίας εἰς τὸν Λεδοσόβσκην, ἀλλ' οὐδ' ὁ Λεδοσόβσκης ἀπαυδᾷ παρακούων. Ἡ πάλη εἶναι, τῇ ἀληθείᾳ, ἀξιοθέατος· βεβαίως τὸ εἰς Κανόσσαν ταξείδιον δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ, ἀλλὰ σπουδαῖα ἔχει νὰ ὑπερνικήσῃ ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις προσκόμματα ὅπως καταβάλῃ τὴν δύναμιν τοῦ κλήρου ἥτις τοσοῦτον βαθείας ἔχει ῥίζας ἐν τῷ πνεύματι τοῦ λαοῦ. Τοῦτο συνειδυῖα προβαίνει ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ διὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ πολιτικοῦ γάμου κατήνεγκεν ἐσχάτως καίριον τραῦμα κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης. Ἡ ὑπερφίαλος ἐπιστολὴ τοῦ Πάπα δι' ἧς ἐπὶ τοῦ ἀλαθήτου αὐτοῦ στηριζόμενος καὶ ὑπολαμβάνων τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἄλλον Ἐρρῖκον Δ', ἑαυτὸν δὲ Ἰλδεβράνδον, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῶν κατὰ τοῦ κλήρου κινημάτων καὶ ἀπεφαίνετο ὅτι πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι καὶ θρησκεῖαι ἐξήρτηνται ἀπ' αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὸ τραῦμα τοῦτο, ἀλλ' ἴσως καὶ ἐπέσπευσεν αὐτὸ παροξύνασα τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, οὗ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται γινώσκουσι τὴν εἰρωνικὴν ἀλλὰ δικαίαν πρὸς τὸν πάπαν ἀπάντησιν. Ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν τούτων ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν λησμονεῖ οὐδὲ τοῦ ἔργου τῆς παγιώσεως τῆς γερμανικῆς ἑνότητος, ὅπερ ἐνίσχυσε τελευταῖον διὰ τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος, οὐδὲ τῶν ἀμυντικῶν μέτρων ὅσα πρέπει νὰ λάβῃ κατὰ πάσης πρὸς ἀντεκδίκησιν τάσεως τῶν Γάλλων. Τὰ γερμανικὰ φρούρια ὀχυροῦνται ὁλονέν, ὁ στρατὸς καὶ τὰ φονικὰ ὅπλα τελειοποιοῦνται, ἡ δὲ διπλωματία, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, δὲν ἀργεῖ. Ἀξιομνημόνευτον ἐθεωρήθη γεγονὸς ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς Βερολῖνον μετάβασις τοῦ διαδόχου τοῦ δανικοῦ θρόνου καὶ ἡ δεξίωσις ἧς ἔτυχεν, ἐντεῦθεν δὲ φῆμαι διεδόθησαν περὶ ἀποδόσεως τοῦ βορείου Σλέσβιχ εἰς τὴν Δανίαν, κατα τὸ ε' ἄρθρον τῆς ἐν Πράγῃ συνθήκης, ἀλλ' αἱ φῆμαι αὗται διεψεύσθησαν ἤδη ὑπὸ τῶν ἡμιεπισήμων φύλλων, ἡ δὲ Γερμανία δὲν φαίνεται, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, εὐδιάθετος νὰ θεωρήσῃ τὸ δίκαιον τῶν συνθηκῶν ἀνώτερον τοῦ δικαίου τοῦ ξίφους.

Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ οὐδὲν σχεδὸν ἀπαντῶμεν σπουδαῖον γεγονὸς κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, ἐκτὸς τῆς προϊούσης ἐλαττώσεως τῆς δημοτικότητος τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σπουδαιοτάτας καὶ μεγίστας ἄχρι τοῦδε ἐπήνεγκε μεταρρυθμίσεις ἐν Ἀγγλίᾳ· ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ λίαν ἐπιφυλακτικὴ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ πολιτικὴ καὶ αἱ ἕνεκα τῆς ἐπιφυλάξεως ταύτης ἧτται ἢ ὑποχωρήσεις αὐτῆς ἔν τισι ζητήμασιν ἐψύχραναν πρὸς αὐτὸ τὴν δημοσίαν γνώμην, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ φιλελευθέρα μὲν ἀλλὰ μεμετρημένη καὶ σώφρων αὐτοῦ πορεία ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς ζητήμασιν ἀπεμάκρυναν ἀπ' αὐτοῦ πολλοὺς τῶν ἐξημμένων καὶ διέσπασαν οὕτω τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν ἣν εἶχεν ὁ Γλάδστων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ. Ἐπῆλθε μάλιστα στιγμὴ καθ' ἣν ὁ Γλάδστων, προκειμένου τοῦ ὑποβληθέντος ὑπ' αὐτοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Δουβλίνου, ἀπώλεσε τὴν πλειονοψηφίαν δυσαρεστήσας συνάμα καὶ τοὺς ἡμιφιλελευθέρους καὶ τοὺς καθολικούς. Καὶ ταχέως μὲν ἀπεσβέσθη ἡ ὑπουργικὴ ἐκείνη κρίσις πεισθέντος τοῦ Γλάδστωνος εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τῶν φιλελευθέρων ὅτι ἡ ἀπ' αὐτοῦ ἀποχώρησις αὐτῶν ἀπέβλεπε μόνον τὸ προμνησθὲν νομοσχέδιον καὶ ἀποδεχθέντος καὶ αὖθις τὴν πρωθυπουργίαν, ἣν ὁ συντηρητικὸς Δισραέλης ἀπεποιήθη ἀπεκδεχόμενος προσφορωτέρας περιστάσεις· ἀλλ' οὐχ ἧττον ἐν πολλαῖς τῶν συμπληρωματικῶν διὰ τὸ κοινοβούλιον ἐκλογῶν ἐν πόλεσι μάλιστα ἐν αἷς οἱ φιλελεύθεροι εἶχον ἄλλοτε ἀνυπολόγιστον πλειονοψηφίαν, ἀνεδείχθησαν οἱ συντηρητικοὶ ὑποψήφιοι, τοῦθ' ὅπερ δὲν δίδει χρηστὰς ἐλπίδας περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι κοινοβουλίῳ πλειονοψηφίας τῶν Οὐΐγων. Τοῦτο ἔπεισε τὸν Γλάδστωνα νὰ προσλάβῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αὐτοῦ τὸν τοῦ Κόβδεν μαθητὴν καὶ διάδοχον Βράϊτ, ὅπως διὰ τούτου προσελκύσηται εἰς ἑαυτὸν τοὺς ἄκρους φιλελευθέρους· ἀλλ' αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀναγγέλλουσι καὶ μετὰ τοῦτο νέας νίκας τῶν συντηρητικῶν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Περὶ Ἀγγλίας προκειμένου, δίκαιον νομίζομεν νὰ τάξωμεν ἐνταῦθα τὴν περὶ διεθνοῦς διαιτησίας ἰδέαν ἥτις διατυπωθεῖσα τὸ πρῶτον ἐπισήμως ἐν τῷ ἀγγλικῷ ἀκολούθως δὲ καὶ ἐν τῷ ἰταλικῷ κοινοβουλίῳ ἐγένετο ἀποδεκτὴ μετ' ἐπευφημιῶν. Βεβαίως θὰ παρέλθῃ εἰσέτι ἱκανὸς χρόνος μέχρις οὗ ἡ ἰδέα αὕτη ἀποβῇ νόμος τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀλλ' ἡ αἰσία ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς Ἀλαβάμας καὶ τοῦ Δὸν Ζουὰν καὶ ἡ ὁσημέραι διάδοσις αὐτῆς εἰς τὰ πνεύματα χρηστὰς παρέχουσιν ἐλπίδας ὅτι θὰ ὑπερισχύσῃ ποτὲ τῆς διὰ τῶν ὅπλων κτηνώδους λύσεως τῶν διεθνῶν ζητημάτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΟΡΔΕΑΝΟΥ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 9.

Ἐπειδὴ οἱ νομιμόφρονες καὶ οἱ δημοκρατικοί, παρὰ τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως, ἐψήφισαν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν δημάρχων νόμου, ὅπως γένηται μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ δημοτικοῦ νόμου, τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

Αὐτόθι, ἑσπέρας.

Ἡ ψηφοφορία τῆς χθὲς διαιρεῖται εἰς 266 ψήφους ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς καὶ 224 κατὰ τῆς ἀναβολῆς.

Ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαὼν παρατηρήσας ὅτι πολλοὶ βουλευταὶ ἀπῆσαν κατὰ τὴν περὶ τοῦ νόμου τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν δημάρχων ψηφοφορίαν ἀπεποιήθη τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου.

Ἄδεται ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις θέλει προκαλέσει ψῆφον ἐμπιστοσύνης.

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Βιέννη, 9.

Ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ ἀνεχώρησεν εἰς Μόναχον.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 8.

Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτοκράτορος ἐξακολουθεῖ βελτιουμένη.

Δύο ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπεστάλησαν ἐνταῦθα ὅπως μελετήσωσι τὸν στρατιωτικὸν ἡμῶν διοργανισμόν.

Ἐπὶ τοῖς γενησομένοις τὸ σάββατον ἐκλογαῖς ὁ ἡμιεπίσημος τύπος καταδεικνύει τὴν εἰρηνικὴν ἀποστολὴν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἥτις ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει ἐξασκήσει ἐν Εὐρώπῃ δικτατορίαν ὄντως συνδιαλλαγῆς καὶ εὐνοϊκὴν πρὸς τὴν αὐτονομίαν τῶν κρατῶν.

Αὐτόθι, 9.

Ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Γερμανίας ἀναχωρήσει τῇ 18 τρ. μηνὸς εἰς Πετρούπολιν ἔνθα θέλει διαμείνει ταὐτοχρόνως μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 8.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς νομάρχας δι' ἧς ἀναγγέλλει αὐτοῖς τὴν ἄνοδον δημοκρατίας συντηρητικῆς.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 9.

Ἀγγέλλεται ἐπισήμως ὅτι μετὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως οἱ ὑπουργοὶ ἐν σώματι παρουσίασαν τὰς παραιτήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν στρατάρχην Μὰκ-Μαών, ὅστις ὅμως δὲν ἀπεδέχθη αὐτὰς εἰσέτι ἐπιφυλασσόμενος τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποφασίσῃ.

Αὐτόθι, 3 ὥρ. ἑσπέρας.

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ὁ στρατάρχης πρόεδρος βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ λόγου ὅτι πολλοὶ βουλευταὶ ἀπῆσαν χθὲς ἐκ τῆς συνεδριάσεως δὲν θέλει ἀποφασίσει περὶ τῆς παραιτήσεως τῶν ὑπουργῶν ἢ μόνον ἀφοῦ ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐκφράσῃ καὶ δεύτερον τὴν θέλησιν αὐτῆς.

Αὐθημερὸν 6 ὥρ. 50 λ. ἑσπ.

Ἕνεκα τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀνέβαλε τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς μέχρι τῆς δευτέρας· οὐδεμία λύσις ὑπεδηλώθη ἔτι καὶ γίνεται λόγος ὅτι θέλει προκληθῇ ψῆφος ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 9.

Φαίνεται πιθανὸν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν μεγάλων δυνάμεων δὲν θέλουσιν ἀναγνωρίσει ταχέως τὴν νέαν ἱσπανικὴν κυβέρνησιν.

ΡΩΣΣΙΑ.

Πετρούπολις, 9

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1874 παρουσιάζει πλεόνασμα 3 ἑκατομμυρίων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ.

Ἰδοὺ συνοπτική τις ἀνάλυσις τῆς ἐσχάτως διανεμηθείσης εἰς τὴν γαλλικὴν ἐθνοσυνέλευσιν «Κιτρίνης Βίβλου» διδομένη ὑπὸ τοῦ «Βορρᾶ» τῶν Βρυξελλῶν. Δὲν θέλομεν ἐνδιατρίψει εἰς τὰς παρεκβατικῶς παρεισαγομένας ὑπὸ τοῦ ῥωσσικοῦ ὀργάνου παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ περιφήμου λογίου ῥώσσου πολιτικοῦ μετὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον «La Russie se recueille», ὅπερ ἐδανείσθη φαίνεται ἐπ' ἐσχάτων καὶ ὁ κ. δοὺξ Δεκὰζ διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ οὗτινος τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἀρετὰς ἐκθειάζει ὁ »ὁ Βορρᾶς», εἰσερχόμεθα δὲ μᾶλλον εἰς αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον.

«Ἡ κιτρίνη βίβλος διενεμήθη εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν. Ἡ διπλωματικὴ αὕτη συλλογὴ ἄρχεται ἀπὸ τεσσάρων ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Γαλλίας. Αἱ τρεῖς πρῶται φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Βρογλῆ, ἡ δὲ τετάρτη τὴν τοῦ δουκὸς Δεκάζ. Ἡ πρώτη ἐγράφη τὴν ἐπαύριον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς κυβερνήσεως τῆς 24 μαΐου· ἡ δευτέρα ἐπὶ τῇ ἀποπερατώσει τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῆς κατοχῆς· ἡ τρίτη κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἑπταετοῦς παρατάσεως τῆς προεδρείας τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαών· ἡ τετάρτη, τέλος, τὴν ἐπαύριον τῆς καταρτίσεως τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου. Αἱ τέσσαρες ἐγκύκλιοι ἔχουσι τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἐμπνεόμεναι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος. Τὸ κείμενον αὐτῶν εἶναι ἐν μέρει μάλιστα ταὐτόσημον· διακηρύττουσιν ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀκολουθήσῃ εἰρηνικὴν πολιτικὴν καὶ τηρήσῃ φιλικὰς μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων σχέσεις. «Θὰ καταστρέψητε, ἅμα δοθείσης καταλλήλου εὐκαιρίας, γράφει ἐν τῇ ἀπὸ 5 σεπτεμβρίου ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ κ. Βρογλῆ, τὰς ἐσφαλμένας μομφάς, δι' ὧν ἀποδίδονται ἡμῖν προθέσεις καὶ ἐπιθυμίαι ἐναντίαι, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ φαίνησθε ὅτι ἀποδίδετε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ τύπου σπερμολογουμένας καὶ ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ πνεύματος πιστευτὰς καθισταμένας φήμας μείζονα ἧς εἶναι ἄξιαι σημασίαν». Τοῦτο δὲ εἶναι προφανὴς ὑπαινιγμὸς περὶ τῶν διαδοθεισῶν περὶ ἐπιχειρήσεων δῆθεν κατὰ τῆς Ἰταλίας φημῶν. Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ τῆς 28 μαΐου ὁ κ. Βρογλῆ ἀποδίδει τῷ κ. Θιὲρς δίκαιον ἔπαινον. «Πολυάριθμοι, λέγει, ψηφοφορίαι ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ἐπεδοκιμάσαν τὰς μετ' ἐπιτυχίας καταβληθείσας ὑπὸ τοῦ περιδόξου τούτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς προσπαθείας ὅπως ἐξαλείψῃ τὰ ἴχνη τῶν συμφορῶν ἡμῶν καὶ ἀποδώσῃ τῇ Γαλλίᾳ τὴν πλήρη ἐθνικὴν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν». Οὕτω δὲ ὁ ὑπουργὸς προστίθησιν, ὅτι πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Θιὲρς θέλει στοιχήσει καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. Τὸ αὐτὸ ἔγγραφον περιέχει φράσιν ἥτις σήμερον ἠδύνατο σχεδὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς μομφὴ κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς 24 μαΐου. Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, λέγει ὁ κ. Βρογλῆ, ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ψηφοφορίαν ἥτις ἀνέτρεψε τὸν κ. Θιέρς, ἐνόμισεν ὅτι ἐνεργητικὴ ἀντίστασις ἔδει ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰς προόδους τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος, ἐπιβεβαιωθεῖσας διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων, δὲν εὗρε δὲ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου σχηματισθὲν ὑπουργεῖον, μετὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας ὡς παρέχον πάντα τὰ ἐχέγγυα ἅτινα ἐπεθύμει ὑπὸ τὴν οὐσιωδῶς συντηρητικὴν ταύτην ἔποψιν». Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἐκέρδησε ἄραγε πολὺ διὰ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς 24 μαΐου ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἐκλογάς; Εἰς τοῦτο δύνανται ν' ἀπαντήσωσιν οἱ ἀριθμοί.

Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ κ. Δεκὰζ θέλομεν ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν ἰδιαζόντως μόνον ἐπὶ τῆς λέξεως ταύτης ἥτις ἐλήφθη παρ' ἑνὸς διασήμου ξένου πολιτικοῦ: «ἡ Γαλλία συνέρχεται εἰς ἑαυτήν»· ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἰδιοποιηθῇ μόνον τὴν λέξιν ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅτι κυβέρνησις καὶ ἔθνος θ' ἀναδείξωσιν ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ τῆς ἐσωτερικῆς φροντίδος τὴν πολιτικὴν ἧς ἡ χώρα ἐφ' ἧς ἡ λέξις τοῦ κ. Δεκὰζ ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον ἤδη παρέχει τὸ παράδειγμα ἐν ᾧ συγχρόνως παρουσιάζει αὐτοῖς τὰ λαμπρὰ καὶ γόνιμα ἐκ ταύτης ἀποτελέσματα.

Μετὰ τὰ περὶ ὧν ἤδη ἐγένετο λόγος τέσσαρα ἔγγραφα, ἡ κιτρίνη βίβλος περιέχει ἐπιστολὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν ἐμφύλιον τῆς Ἱσπανίας πόλεμον αἵτινες ἀριθμοῦνται εἰς 23 ἐξ ὧν ὀκτὼ πηγάζουσιν ἐκ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Θιὲρς καὶ δεκαπέντε ἐκ τῆς κυβερνήσεως τοῦ στρατάρχου Μὰκ-Μαών. Εἶτα ἔρχονται ἔγγραφά τινα ἀναγόμενα εἰς τὸ ἐπεισόδιον τῆς Βηθλέμ, εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Σινικῆς, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐν Τύνιδι δημοσίου χρέους εἰς τὰς ἐργασίας τῆς γαλλογερμανικῆς ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐπιτροπῆς. Ἡ βίβλος λήγει τέλος δι' ἐπιστολῶν ἀναγομένων εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, σιγᾷ δὲ ὅλως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν σχέσεις. Καὶ ὅμως εἶναι φανερὸν ὅτι ἐξάπαντος θ' ἀντηλλάγησαν μετὰ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἔγγραφα. Εἰσὶν ἄρά γε ταῦτα φύσεως τοιαύτης καὶ μυστικότητος ὥστε δὲν δύνανται νὰ δημοσιευθῶσι; Πιθανόν. Ἄλλως ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. Τέμπλ θὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀναμφιβόλως τὴν εὐκαιρίαν νὰ πληρώσῃ τὸ κενὸν τοῦτο».

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΒΙΚΤΟΡΟΣ ΟΥΓΩ.

Ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ἤδη ἡμῖν τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου υἱοῦ τοῦ Βίκτορος Οὐγώ, ἀποθανόντος τὴν παρασκευήν, 27 δεκεμβρίου, περὶ μεσημβρίαν ἐν Παρισίοις ἐν τοῖς δώμασιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Δρουώ. Εἰς ἡλικίαν νέαν ἔτι, ἐπειδὴ μόλις ἦγε τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον ἔτος αὐτοῦ, καὶ εὐρώστου κατὰ τὸ φαινόμενον κράσεως, εἶχε προσβληθῆ ἐξ ἀσθενείας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ περιπεπλεγμένης μετὰ φθίσεως, ἐξ ἧς ὑπέφερεν, ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους, τὰ πάνδεινα, ἄλλως δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ δυστυχῶς προεβλέπετο. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάρολος εἶχεν ἀποθάνει, ὡς γνωστόν, ἐν Βορδῷ κατὰ μάρτιον τοῦ 1871 αἰφνιδίως σχεδόν. Ὁ ἄρτι ἀποθανὼν Φραγκίσκος Β. Οὐγὼ ἐγεν-

νήθη ἐν Παρισίοις τῇ 22 ὀκτωβρίου 1828. Ὡς καὶ ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός του Κάρολος Οὐγὼ, ἤρξατο τοῦ φιλολογικοῦ αὐτοῦ σταδίου ἐν τῷ «Συμβάντι», ἐφημερίδι συστάσῃ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ παυθείσῃ τῷ 1851 μετὰ πολυθρύλητον δίκην προκληθεῖσαν ἕνεκα ἄρθρου τινὸς κατὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ὁ Φραγκίσκος ἔγραφεν ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ τὸ δελτίον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἰδίως ὅμως ὁ ἀποθανὼν ἀφήνει σπουδαῖον σύγγραμμα, τὴν μετάφρασιν τῶν ἁπάντων τοῦ Σαιξπήρου εἰς ἣν εἰργάσθη ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν καὶ ἥτις ἔτυχε βραβείου τιμῆς. Πρὸς τούτοις συνέγραψε καὶ τὴν «Ἄγνωστον Νορμανδίαν», ἱστορίαν τῶν νήσων Ἰερσέης καὶ Γερνεσέης καὶ μετάφρασιν τοῦ Φάουστ τοῦ Μαλλοβίου. Συνειργάσθη δὲ καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀνάκλησιν». Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ θάνατος ἔπληξεν αὐτὸν διώρθονε τὰ δοκίμια πολιτικοῦ τινος βιβλίου τοῦ Καρόλου Οὐγώ.«Οἱ ἄνδρες τῆς ἐξορίας». Ὅτε τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς νόσου ἥτις ἔμελλε νὰ παρασύρῃ αὐτὸν εἰς τὸν τάφον ἐξεδηλώθησαν, εἰδοποιήθη κατεσπευσμένως ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ, ἀλλ' ὁ δυστυχὴς πατὴρ δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ ἐγκαίρως παρ' αὐτῷ. Ὁ Φραγκίσκος ἐξέπνευσε, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκεῖνος ἀνήρχετο τὰς κλίμακας. Ἤδη μένουσι τῷ μεγάλῳ ποιητῇ δύο μόνον ἔγγονοι, τὰ τέκνα τοῦ υἱοῦ του Καρόλου.

ΙΤΑΛΙΑ.

Η ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΩΝ.

Τὴν σημασίαν τῆς οὐ πρὸ πολλοῦ γενομένης ἐν τῷ Βατικανῷ προχειρίσεως ὁμάδος νέων καρδιναλίων, περὶ ἧς διάφορα ἐγένοντο σχόλια, ὁ «Βορρᾶς» τῶν Βρυξελλῶν ἐξετάζει ἐν τοῖς ἑπομένοις :

«Ἡ πρᾶξις δι' ἧς ὁ ἅγιος πατὴρ ἐποιήσατο τοὺς ἐν τῷ καρδιναλικῷ συλλόγῳ προβιβασμοὺς τῆς 23 δεκεμβρίου κέκτηται μεγίστην ἠθικὴν σπουδαιότητα. Ὅπως καταμετρήσῃ τις τὸ μέγεθος αὐτῆς ἀρκεῖ νὰ σταθμίσῃ τὰς σκέψεις δυνάμει τῶν ὁποίων Πῖος ὁ Θ' ἠρνεῖτο πρὸ τριῶν ἐτῶν πάντα ὁμοίας φύσεως διορισμόν. Μεθ' ὅλον τὸν ἀριθμὸν τῶν χηρευουσῶν θέσεων καὶ τὴν προκεχωρημένην ἡλικίαν πλείστων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἱεροῦ συλλόγου, ὁ προβιβασμὸς τῶν νέων καρδιναλίων ἐφαίνετο αὐτῷ ἀσυμβίβαστος μετὰ τῆς ὑποχειρίου καταστάσεως εἰς ἣν πιστεύει ὅτι διατελεῖ ἡ παπωσύνη ἀπὸ τῆς κατοχῆς τῆς Ῥώμης. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προνομιούχων κληρικῶν τῆς ἐκκλησίας θὰ ἦτο παράκαιρος ἐλευθερία ἐνεργείας καὶ χαρμονή. Ὅθεν ἡ αὐθόρμητος πρᾶξις τῆς 23 δεκεμβρίου εἶναι πρακτικὴ διάψευσις διδομένη κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀποχῆς καὶ τοῦ «μαρτυρίου» ἣν ἡ αὐλὴ τῆς Ῥώμης διευθυνομένη ὑπὸ τῶν συμβούλων τοῦ καρδιναλίου Ἀντωνέλλη ἀκολουθεῖ μετὰ τοσαύτης πεισμονῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Θὰ ἦτο ἄλλως τολμηρὸν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ τοιαύτη παράβασις τῆς ἀκολουθουμένης διαγωγῆς δεικνύει τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν προσεγγίσεως μετὰ τῆς Ἰταλίας. Δηλοῖ μόνον ὅτι ὁ ἅγιος πατὴρ ἤρξατο ἐννοῶν ὅτι ἡ παλινόρθωσις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ὑπάρχει ἀορίστως μεμακρυσμένη καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἀσύνετον ν' ἀναβάλλωνται μέχρι τότε μέτρα ὡρισμένα νὰ πληρώσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας. Δὲν εἶναι δὲ προσέτι ἀδύνατον αἱ ὁσημέραι ὁριστικώτεραι προειδοποιήσεις τῆς ἡλικίας νὰ ἐπεθανάγκασαν Πῖον τὸν Θ' ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ συλλόγῳ ὑπάρχοντα κενῶν, καὶ ἅτινα θὰ ὑπῆρχον ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ τυχὸν συγκροτηθησόμενον ἐκλογικὸν συνέδριον.

Ἐὰν δὲ, καίπερ ἐπενεγκοῦσα πράγματι ἀλλοίωσίν τινα εἰς τὴν ἀκολουθουμένην τέως αὐστηρὰν ἐπιφύλαξιν διὰ τῆς αὐτοθελήτου πράξεως τῆς 23 δεκεμβρίου, ἡ Ἁγία Ἕδρα δὲν φανερόνει οὕτως ὅτι ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως παραχθεῖσαν κατάστασιν τῆς παπωσύνης, φαίνεται ὅτι δέον ἐπίσης νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ ἀξία τῶν αἰσιοδόξων σχολίων καθ' ἃ τὰ προοριζόμενα εἰς τὴν πορφύραν ὀνόματα ὑπεδήλουν μετριασμὸν πολιτικῆς ἀπέναντι τῶν ἄλλων (ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας) δυνάμεων μεθ' ὧν ἡ παπωσύνη διατελεῖ εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Οὕτω δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τοιοῦτόν τινα ὑπολογισμὸν ἡ ὁλοσχερὴς ἔλλειψις πρώσσου ἐπισκόπου ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν νέων καρδιναλίων, ἀλλ' εἰς ὅλως ἐναντίαν τάσιν. Πραγματικῶς ἐγένετο λόγος ὅπως δοθῇ ὁ πῖλος καρδιναλίου εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Λεδοχόβσκην, τοῦθ' ὅπερ θὰ παρεῖχε τὴν εὐκαιρίαν αὐτῷ, προσκαλουμένῳ εἰς τὴν Ῥώμην, νὰ ἐξέλθῃ φιλικῷ τῷ τρόπῳ τῆς ἀδιεξόδου εἰς ἣν αὐτός τε καὶ ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις περιεπλέχθησαν διὰ τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν πολιτικῆς. Ἀλλ' ὁ ἅγιος πατὴρ ἀπέσχε μᾶλλον ν' ἀπονείμῃ τὴν πορφύραν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ποζανίας ὅπως μὴ φανῇ ὑποχωρῶν ἐν τῇ ἀμελίκτῳ πάλῃ ἥτις διεξάγεται τανῦν μεταξὺ τῶν αὐλῶν τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Βερολίνου».

ΡΩΣΣΙΑ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΖΟΦΙΚΗΣ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Ταϊγανίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17)29 δεκεμβρίου.

Ὁ καιρὸς ἐνταῦθα ἐφέτος ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ ἔτι ἀκατάστατος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν περίεργος· μέχρι τοῦδε ὁ νιφετὸς κατέπεσε σπάνιος· ἡ θάλασσα μόλις πήγνυται καὶ μετ' ὀλίγον τήκεται, διότι ἀπὸ δύω καὶ ἐπέκεινα μηνῶν ἐπικρατοῦσι νότιοι ἄνεμοι. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ὀλέθριον διὰ τὴν εἰσοδείαν καὶ ἀλοίμονον, διότι τοῦτο θὰ ἦναι τὸ τρίτον τῆς ἀφορίας ἔτος. Καὶ ἐνταῦθα συνέβησάν τινες χρεωκοπίαι καὶ προβλέπονται δυστυχῶς καὶ ἄλλαι. Διὰ τὸ εἰσέτι ἀπαγὲς τῆς θαλάσσης οὐδ' ἁλιεία ἐγένετο, ἥτις ἐν τούτοις οὐκ ὀλίγον ἐπασχολεῖ τὸ ἐπιτόπιον ἐμπόριον. Τὰ τελευταῖον ἐντεῦθεν ἀποπλεύσαντα πλοῖα ἐπὶ πολὺ διὰ τὴν ἀντίπνοιαν τῶν ἀνέμων κατέμειναν εἰς Κέρτσιον. Ἐπὶ τῇ βραχείᾳ δὲ εὐνοϊκοῦ ἀνέμου πνοῇ ἐξελθόντα εἰς τὸν Εὔξεινον ὅσα διηυθύνοντο εἰς Ὀδησσὸν, ἐβράδυναν λίαν κατὰ τὸν πλοῦν αὐτῶν, ἔνια δὲ τούτων καὶ ἐξεφόρτωσαν ἢ ἐσταμάτησαν, ὡς ἀκούομεν, ἀλλαχοῦ μὴ δυνάμενα νὰ προχωρήσωσιν. Ἐν τοῖς μεσογειοτέροις μανθάνομεν ὅτι ἤρξατο σιτοδεία, συνδρομαὶ δὲ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐνεργοῦνται καὶ ἐνταῦθα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς Αὐστροουγγαρίας κόμης Λούδολφ ἀναγγέλλεται ὅτι αὔριον τὸ ἑσπέρας θέλει δώσει ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς αὐστροουγγρικῆς πρεσβείας μέγα δεῖπνον εἰς ὃ προσεκλήθησαν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Υ. Πύλης καὶ πολλὰ τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

Τὴν παρασκευὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων Ἐξ. Ἰσμαὴλ πασσᾶς μεταβὰς εἰς Σταυροδρόμιον ἐπεσκέφθη τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν Γαλλίας κόμητα Βογκέ.

Ὁ ὑποστράτηγος Ῥασὶδ πασσᾶς, τμηματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ στρατιωτικῷ συμβουλίῳ, διωρίσθη διοικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ τετάρτου στρατιωτικοῦ σώματος. Ὁ ταγματάρχης Γαλὴπ βέης διωρίσθη μέλος τῆς ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐπιτροπῆς προαχθεὶς καὶ εἰς τὸν βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου. Ὁ ταγματάρχης Χουρσὶδ ἐφένδης διωρίσθη εἰς τὴν χηρεύουσαν θέσιν ἀντισυνταγματάρχου τῆς φρουρᾶς τοῦ λιμένος Πρεβέζης.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη διεβίβασεν ἐσχάτως εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐμμέσων φόρων διαταγὴν ὅπως ἐπεκτείνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ ἐν Κωσταντινουπόλει ληφθέντα μέτρα ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν.

Ὁ ἐσχάτως δημοσιευθεὶς νέος περὶ χαρτοσήμου κανονισμὸς τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1)13 προσεχοῦς μαρτίου. Ἐν τούτοις ἐφημερίς τις ἐκφράζει ἀμφιβολίας ἂν τὰ διάφορα χαρτόσημα καὶ γραμματόσημα θὰ ὦσιν ἕτοιμα μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἤτοι ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφοῦ ὑπάρχουσιν 25 διάφορα εἴδη καὶ μέγας ἀριθμὸς ἐξ ἑκάστου εἴδους.

Τὴν παρασκευὴν ἐγένετο γενικὴ συνέλευσις τοῦ παρ' ἡμῖν δικηγορικοῦ συλλόγου καθ' ἣν ἀνενεώθη τὸ γραφεῖον αὐτοῦ. Καὶ πρόεδρος μὲν ἐξελέγη καὶ αὖθις ὁ γνωστὸς γάλλος δικηγόρος κ. Ἀμιάβλ, μέλη δὲ τοῦ συμβουλίου οἱ κ. κ. Δελόρ, Φουρλάνης, Γεωργαντόπουλος, Ξυδίας, Τυπάλδος, Βίτσεν Σέρβιτζεν καὶ Πεδρέλλης. Πρὸς τούτοις ἐν τῇ αὐτῇ ἐθνοσυνελεύσει ἀνηγγέλθησαν καὶ κατεγράφησαν εἰς τὸν Σύλλογον καὶ τρία νέα μέλη οἱ κ. κ. Καραβοκυρὸς, Κορὲν καὶ Λεσεβαλιέ.

Δι' ἀποφάσεως τῆς μεγάλης βεζιρείας ἀπαγορεύονται πάντες οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς περιφερόμενοι πωληταὶ διαφόρων εἰδῶν νὰ ἐκθέτωσιν ἐν τοῖς ὁδοῖς τὰ κοφίνια καὶ ἐν γένει τὰ σκεύη ἐν οἷς περιέχονται τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν καὶ παρακωλύωσι τὴν δημοσίαν κυκλοφορίαν. Διετάχθη δὲ καὶ ἡ ἀστυνομία ὅπως ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ νέου βεζιρικοῦ ὁρισμοῦ.

Τὸ σάββατον συνῆλθε καὶ αὖθις ἐν τῇ μεγάλῃ βεζιρείᾳ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτικοῦ κώδηκος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Ε. τοῦ Δζεβδὲτ πασσᾶ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ νομομαθῶν τοῦ κράτους.

Ὁ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰσπανίας συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ πρώτου διερμηνέως αὐτοῦ τὸ σάββατον μετέβη εἰς τὴν Υ. Πύλην καὶ συνδιελέχθη μετὰ τοῦ μεγάλου βεζίρου καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

Τὸ ζήτημα τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν, ὡς εἴπομεν ἤδη, ἐτέθη καὶ πάλιν κατ' αὐτὰς ἐπὶ τοῦ τάπητος. Τὴν πρωτοβουλίαν δὲ τῆς κινήσεως ταύτης ἀνέλαβον οἱ Χασσουνισταὶ, οἵτινες τρὶς ἄχρι τοῦδε ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν τελευταίαν φορὰν τὸ παρελθὸν σάββατον, μετέβησαν εἰς τὴν Υ. Πύλην αἰτοῦντες ὅπως ἀναγνωρισθῇ ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου αὐτῶν καὶ δοθῇ πέρας εἰς τὰς ἐκκρεμεῖς τῆς κοινότητος ἢ μᾶλλον τῆς μερίδος αὐτῶν ὑποθέσεις. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην προελεύσεως αὐτῶν, ἀμφότερα τὰ κόμματα ἤρξαντο καταφεύγοντα καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν ταχεῖαν καὶ ὁριστικὴν τῆς ἔριδος αὐτῶν διεξομάλυνσιν. Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ὁ ἱεράρχης τῶν ἀντιχασσουνιστῶν συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ δύο ἄλλων κληρικῶν μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἀρχιθαλαμηπόλον ἀναφορὰν ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἣν παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καθυποβάλῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἄνακτος.

Τὴν ἐπιοῦσαν μαθόντες τοῦτο οἱ χασουνισταὶ ἔσπευσαν ἐπίσης νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἐγχειρίσωσιν εἰς τὸν ἀρχιθαλαμηπόλον τοῦ Σουλτάνου ἱκετήριον ὡσαύτως ἀναφορὰν δι' ἧς παρακαλοῦσι τὴν Α.Α.Μ. ὅπως εὐδοκήσῃ ν' ἀναγνωρίσῃ ἐπισήμως τὸν ὁποῖον αὐτοὶ θέλουσι ποιμενάρχην αὐτῶν. Μετὰ τῶν τελευταίων μεταβάντων ἀναφέρεται ὅτι συγκαταλέγεται καὶ ὁ Ὀνὶκ βέης Μισιρλὴ ὀγλοὺς, τραπεζίτης τῆς Α. Υ. τῆς βασιλομήτορος.

Κατὰ τὰς ἐκ Δζέδδας τελευταίας εἰδήσεις, ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις τῶν ἐν Μέκκᾳ προσκυνητῶν διατελεῖ εἰς εὐάρεστον σημεῖον.

Τὸ παρελθὸν σάββατον συνέβη ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Πόλει τροχιοδρομικῆς γραμμῆς γεγονός τι ὅπερ μικροῦ ἐδέησε νὰ ἔχῃ θλιβερὰς συνεπείας. Καθ' ἣν στιγμὴν τροχιοδρομική τις ἅμαξα ἀνήρχετο τὴν πλησίον τοῦ μαυσωλείου τοῦ Σουλτὰν Μαχμοὺτ ἐλαφρὰν ἀνωφέρειαν ἐκόπησαν αἴφνης οἱ τελαμῶνες ἑτέρου τῶν ἵππων καὶ ἡ ἅμαξα ἤρξατο ὀπισθοδρομοῦσα ὁρμητικῶς. Ὁ ἵππος κρατούμενος ἀπὸ μόνης τῆς κεφαλῆς ὀλίγου δεῖν ἐστραγκαλίζετο ὁλοσχερῶς, ὁ δ' ἕτερος ἵππος ἐσύρετο βιαίως εἰς τὰ ὀπίσω. Μέγας ἀλαλαγμὸς καὶ τύγχυσις ἐκράτει μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Ἐν τούτοις τολμηροί τινες προλαβόντες ἔθεσαν λίθους ἐπὶ τῆς ὁδοῦ οἵτινες ἐσταμάτησαν τὴν ἅμαξαν καὶ κατὰ μοναδικὴν ὄντως εὐτυχίαν οὐδὲν ἀπευκταῖον συνέβη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθοῦσα ἄλλη τις ἅμαξα παρέλαβε τοὺς τεθορυβημένους ἐπιβάτας καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ νομοῦ Πρεζρένης ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πρὸ καιροῦ ἤδη συστασα, τῇ ἀξιεπαίνῳ φροντίδι τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Ἐξ. Χουσνὴ πασσᾶ, ἐπιτροπὴ διὰ τὴν συλλογὴν συνδρομῶν πρὸς ἀνέγερσιν ὀρφανοτροφείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ ἐγγίζει εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς Αἱ προσπάθειαι αὐτῆς δὲν ἀπέβησαν ἄκαρποι καὶ τὸ συλλεχθὲν ὑπ' αὐτῆς ποσὸν ἀνῆλθεν ἄχρι τοῦ ε εἰς 2000 λίρας Τ. Ἤδη δὲ περιμένονται μόνον αἱ ἐκ τοῦ σανδζακίου Νύσσης καὶ τινων ἄλλων καζάδων συνδρομαὶ πρὸς ἔναρξιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος.

Ἐκ Σεραγέβου τῆς Βοσνίας γράφουσιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 δεκεμβρίου ὅτι ἐσχάτως ἔφθασαν ἐκεῖ οἱ νέοι διοικηταὶ Βεχὲ καὶ Βανιαλούκας Βασφὴ πασσᾶς καὶ Ῥαῒφ ἐφένδης, οἵτινες ἀφοῦ ἔλαβον παρὰ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τὰς δεούσας ὁδηγίας, ἀνεχώρησαν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀναγγέλλεται ὅτι ἀπεπερατώθη ἡ ἐν Μητροβίτσᾳ μεγάλη λιθόκτιστος γέφυρα ἥτις εἶχε παρασυρθῇ πρό τινος καιροῦ ἐκ πλημμύρας ἐπισυμβάσης ἐν τῷ παραποτάμῳ Ἰβάρ. Αἱ δαπάναι τῆς ἀνεγέρσεως τῆς γεφύρας ταύτης ἀνῆλθον εἰς χιλίας περίπου λίρας, τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο κατεβλήθη διὰ συνδρομῶν εἰς χρήματα ἢ εἰς ἐργασίαν ὑπὸ τῶν πέριξ κατοίκων, ἐκτὸς μόνον εἰκοσακισχιλίων γροσίων ληφθέντων ἐκ τῶν προσόδων τῆς δημαρχίας Μητροβίτσας.

Σπουδαία ῥῆξις συνέβη τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἔν τινι ξενοδοχείῳ τοῦ Γαλατᾶ κατὰ τὴν ὁδὸν Σανδηκτσηλάρ. Τρεῖς πυροσβέται εἰσελθόντες εἰς τὸ εἰρημένον ξενοδοχεῖον, ἀφοῦ κατηνάλωσαν ἀρκετὰ, ἠρνοῦντο ἔπειτα νὰ πληρώσωσι τὸ χρέος των, εἷς δὲ τούτων μάλιστα ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἠθέλησε νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ ὑπηρέτου ἀπαιτοῦντος τὴν δαπάνην τῆς καταναλώσεως των. Ἀλλ' ἕτερος παῖς τοῦ αὐτοῦ ξενοδοχείου, προλαβὼν δι' ἐπιτηδείου κινήματος ἥρπασε τὴν μάχαιραν ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ πυροσβέστου. Ἡ γενναιότης αὐτὴ καὶ ἐπιδεξιότης τοῦ παιδὸς ἀντημείφθη πλουσιοπαρόχως ὑφ' ἑνὸς τῶν παρεστώτων.

Ληγούσης μετ' ὀλίγον τῆς β'. ἑξαμηνίας τῶν συνδρομῶν τοῦ «Νεολόγου», παρακαλοῦνται αἱ κατὰ τόπους ἐπιστασίαι ὅπως ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς καθυστερούσας συνδρομάς, πέμποντες τὴν ἐξόφλησιν τῶν λ]σμῶν αὐτῶν καὶ σημειοῦσαι ἡμῖν συνάμα τὰ ὀνόματα τῶν ὀλιγώρων ἐκείνων συνδρομητῶν, ὅσοι λαμβάνοντες τακτικῶς τὸ φύλλον ἀδιαφοροῦσι περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποτίσεως τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς ά. τοῦ ἔτους ἡ ἀποστολὴ φακέλων ἢ φύλλων τοῦ «Νεολόγου» διακόπτεται ὁριστικῶς πρὸς πάντα μὴ πληρώσοντα τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ ὡς καὶ πρὸς τὰς καθυστερούσας ἐπιστασίας.

Η ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΛΕΣΧΑΙ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Δημόσιαι Διαλέξεις

Τὴν τετάρτην, 2 ἰανουαρίου, περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Καραθεοδωρῆ διδάξει «Ἀνθρωπολογίαν» (συνέχεια).

Τὴν πέμπτην, 3 ἰανουαρίου, περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ὁ κ. Γ. Α. Δημητριάδης διδάξει «Πρακτικὴν Γεωμετρίαν» (συνέχεια).

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Τῶν δημοσίων διαλέξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ 1873-74.

	Νοέμβριος.
14	Α. Σπαθάρης, Μαθηματικὰ, «Κοσμογραφίαν».
21	Κ. Καραθεοδωρῆ, Φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν».
22	Γ. Δημητριάδης, Μαθηματικὰ, «Γεωμετρίαν».
27	Γ. Δημητριάδης, » «
29	Α. Σπαθάρης, » «Κοσμογραφία».
	Δεκέμβριος.
1	Γ. Δημητριάδης, Μαθηματικὰ «Γεωμετρίαν».
2	Γ. Καρολίδης, Φιλοσοφικὰ, «περὶ ψυχῆς καὶ σώματος».
5	Κ. Καραθεοδωρῆ. » «Ἀνθρωπολογίαν».
8	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, Ἱστορικὰ «περὶ Ἄθωνος».
12	Γ. Δημητριάδης, Μαθηματικὰ «Γεωγραφίαν».
15	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, Ἱστορικὰ «περὶ Ἄθωνος».
16	Α. Δημητριάδης, Ἱστορικὰ, «Κλασικὴν Φιλολογίαν».
19	Κ. Καραθεοδωρῆς, φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν».
20	Α. Σπαθάρης, μαθηματικὰ, «Κοσμογραφίαν».
22	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, Ἱστορικὰ, «Περὶ Ἄθωνος».
23	Α. Δημητριάδης Ἱστορικὰ, «Κλασικὴν Φιλολογίαν».
26	Γ. Δημητριάδης, μαθηματικὰ, «Γεωμετρίαν».
27	Μ. Παρανίκας, φιλολογ. «Ἀνάλυσιν Προμηθ. Δεσμώτου».
30	Ι. Καρολίδης, φιλοσοφικὰ, «Περὶ ἐλευθέρας θελήσεως».
	Ἰανουάριος.
2	Κ. Καραθεοδωρῆς, φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν.»
3	Γ. Δημητριάδης, μαθηματικὰ, «Γεωμετρίαν»
9	Α Σπαθάρης, μαθηματικὰ, «Κοσμογραφίαν».
10	Χρ. Χατζῆ Χρήστου, φιλολογικὰ,«Περὶ ἀρχαίας Κωμῳδίας».
12	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, ἱστορικὰ, «Περὶ Ἄθωνος».
13	Ι. Καρολίδης, ἱστορικὰ, «Περὶ Ἄθωνος».
16	Γ. Δημητριάδης, μαθηματικὰ, «Γεωμετρίαν».
19	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, ἱστορικὰ,«Περὶ Ἄθωνος».
20	Α. Δημητριάδης, Ἱστορικὰ, «Κλασ. Φιλολογίαν».
23	Κ. Καραθεοδωρῆ, Φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν».
26	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, Ἱστορικὰ, «περὶ τῶν Ἀρχ. λαῶν τῆς Ἀνατολῆς».
30	Γ. Δημητριάδης, Μαθηματικὰ, «Γεωμετρίαν».
31	Χρ. Χατζῆ Χρήστου, Φιλολογικὰ, «περὶ Ἀρχ. Κωμῳδίας».
	Φεβρουάριος.
2	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, Ἱστορικά.
5	Κ. Καραθεοδωρῆ, Φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν».
9	Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, Ἱστορικά.
13	Γ. Δημητριάδης, Μαθηματικὰ, «Γεωμετρίαν».
16	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, Ἐπιστημονικὰ «περὶ συγκοινωνίας».
17	Α. Δημητριάδης, Ἱστορικὰ, «Κλασ Φιλολογίου».
20	Κ. Καραθεοδωρῆ, Φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν».
21	Χ. Χατζῆ Χρήστου, Φιλολογικὰ,«περὶ Ἀρχ. Κωμῳδίας».
23	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, Ἐπιστημ. «περὶ συγκοινωνίας».
24	Α. Δημητριάδης, Ἱστορικὰ, «Κλασ. Φιλολογ».
27	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, Ἐπιστημ. «περὶ συγκοινωνίας».
	Μάρτιος.
2	Χρ. Χατζῆ Χρήστου, Φιλολογικὰ,«Περὶ ἀρχαίας Κωμῳδίας».
3	Α. Δημητριάδης, Ἱστορικὰ, «Κλασικὴν Φιλολογίαν».
6	Κ. Καραθεοδωρῆς, Φιλοσοφικὰ, «Ἀνθρωπολογίαν».
7	Χρ. Χατζῆ Χρήστου, Φιλολογικὰ «Περὶ ἀρχαίας Κωμῳδίας».
9	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, Ἐπιστημ. «Περὶ συγκοινωνίας».
10	Α. Δημητριάδης, Ἱστορικὰ, «Κλασικὴν Φιλολογίαν».
13	Α. Σπαθάρης, Μαθηματικὰ «Κοσμογραφίαν».
16	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆς, Ἐπιστημ. «Περὶ συγκοινωνίας».
20	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, τὸ αὐτό.
21	Χρ. Χατζῆ Χρήστου φιλολογικὰ,«Περὶ ἀρχαίας Κωμῳδίας».
23	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, ἐπιστημ. «Περὶ συγκοινωνίας».
27	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, τὸ αὐτό.
	Ἀπρίλιος.
3	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ, ἐπιστημ, «Περὶ συγκοινωνίας».
3	Χρ. Χατζῆ Χρήστου, φιλολογικὰ «Περὶ ἀρχαίας Κωμῳδίας».
10	Κ. Καραθεωδωρῆ, Φιλοσοφικὰ «Ἀνθρωπολογίαν».
13	Κ. Στ. Καραθεοδωρῆ Ἐπιστημ. «περὶ συγκοινωνίας».
14	Χρ. Χατζῆ Χρήστ. Φιλολογικὰ «περὶ Ἀρχ. Κωμῳδίας».

Ἐν Σταυροδρομίῳ τῇ 24 10βρ. 1873.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπῆς.

Γ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ.

Προσφοραὶ ὁμογενῶν εἰς τὰ Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα.

Ζωοδόχου Πηγῆς.

Αὐγούστου.		
Κ. Ἀναστασίας Ἀλτιναλμᾶς.	Γρ.	120
» Θεοδώρου Ἰωάννου Καισαρέως.	»	360
» Γεωργίου Σεβαστοπούλου.	»	600
» Γεωργ. Μπογιατζόγλου Καισαρέως	»	600
» Εὐριπίδου Παύλου Κυπρίου.	»	100
» Αἰκατερίνης Ῥάλλη ἐκ Σμύρνης.	»	120
» Νικόλ. Ἰωνίδου ἀπὸ Τὸπ Καπί.	»	360
» Ἰωάννου Σπυρίδων.	»	120
» Ἰωάννου Χατζῆ ἐκ Σταυροδρομ.	»	120
» Ποδὸς Φερχάτογλου Ζιντζῆ δερελί.	»	120
» Χ. Κ Μπαλόγλου ἀπὸ Κινπλῆ	»	167
» Γ. Μ. Τεμπῆ ἐκ Λεωνιδείου	»	105
Σεπτεμβρίου.		
» Νικόλ. Πανταζῆ ἀπὸ Κούταλη.	»	338
» Συμεῶνος Ἰωάννου ἀπὸ Ἰντζὲ σοῦ.	»	180
» Ἀνωνύμου διὰ γραμμ. κ. Ῥαζῆ.	»	1200
» Ἀναστασίου Χ. Ἰακώβου ἀπὸ Καισάρειαν.	»	120
» Ἀνωνύμου Ἄγγλου.	»	105
» Λουκᾶ Σοιουτόρι Ἰταλοῦ.	»	105
» Ἀνωνύμου ἀπὸ Τένεϊ.	»	360
» Α. Κ.	»	105
» Χρήστου Δανιηλοπούλου.	»	105
» Βασιλείου Παναγιωτίδ. ἀπὸ Ταλάς.	»	240
Ὀκτωβρίου.		
» Παναγ. Δημητ. ἀπὸ Λουλὲ Πουργ.	»	120
» Μελετ. χαστὰ Ἰσὰκ ἀπὸ Ἰντζὲ σοῦ.	»	120
» Μαρ. Θεοφάν. ἀπὸ Πασσᾶ Παχτζὲ	»	150
» Ἰωάννου Δημητρ. Χίτζη	»	120
» Ἰωάννου Ἀθανασιάδου	»	120
» Ἑταιρίας Ζαρζαβατζίδων, Γεωργίου Προδρόμου καὶ Χ. Κωστῆ.	»	200
» Γρηγορίου Πετρᾶ ἀπὸ Καδίκιοϊ.	»	200
» Ἰωάννου Φιλιππουπολίτου.	»	120
» Γ. Σαρὰφ Πέτρου ἀπὸ Νεύσεχήρ.	»	120
» Εὐγενεστ. Κ. Αἰκατερ. Ἰγνατιέφ.	»	480
» Κυρίας Χ. Π. Μ.	»	600
» Συμεὼν Ἐλευθερίου ἐκ Νίγδας.	»	525
» Ζωῆς ἀπὸ Καδίκιοϊ.	»	120
» Εὐανθίας	»	120
» Ἀννίκας Στεφάνου Βλάστη	»	120
Νοσοκομείου.		
Αὐγούστου.		
» Ἀντωνίου Δογραματζῆ Ἰντζέσολοῦ	»	105
» Χ. Θεοφίλου Χ. Θεοδώρου ἀπὸ Τένεϊ	»	240
» Ὁσίας Χ. Θεοδώρου	»	120
» Ποδὸς Φερχάδογλου Ζιντζῆ δερελὶ	»	120
Ὀκτωβρίου.		
» Μ. Β Σινασονλοῦ	»	105
» Ἐλευθερίου Γεωργίου ἐκ Νίγδας	»	120
Κεντρικοῦ Γραφείου.		
Σεπτεμβρίου.		
» Ἐμμαν. Ῥοδοκανάκ. εἰκοσόφρ. 10.	»	1050
» Ἀνωνύμ. διὰ χειρ. Α. Δημητρ. λ. τ. 20	»	2400
» Ἀνωνύμου Ὄπιον δρ 912.		
Ὀκτωβρίου.		
» Ἀνωνύμ. διὰ χειρ. Α. Δημητ. λ. τ. 10	»	1200
» Μακαρίτιδος Μ. Δραγομανέσσης Σοφίας Σ. Ἀριστάρχου	»	2500

Γαλατᾶ τὴν 18 δεκεμβρίου 1873.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐφορείας.

Κατ' ἐντολὴν ὁ Γραμματεὺς

Α. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΒΑΖΑΙΝ.

Ἡ ὑπεράσπισις.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1486).

Πρ. Ὁ κ. συνήγορος ἔχει τὸν λόγον.

Λασῶ. Κύριοι, ὁ ἐνδοξότατος τῶν στρατιωτῶν ἡμῶν, ὁ στρατάρχης Βαζαὶν ἠτίμασεν ἄρά γε ἑαυτὸν διὰ πράξεως ἀτίμου; Εἶναι χρεία εἰς τὰ αἴσχη ἡμῶν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἕτερον αἶσχος; Τὰ ἀρρενωπὰ ἔθνη δὲν κατηγοροῦσι τοὺς ἀτυχήσαντας στρατηγοὺς ἐπὶ προδοσίᾳ, τὰ δὲ ἀσθενῆ ἀπαιτοῦσι τὴν θυσίαν αὐτῶν.

Ἀποταχθῶμεν τῇ διχονοίᾳ, καὶ μάθωμεν νὰ λησμονῶμεν. Ἡ κατηγορία πρὸς ἣν ἔρχομαι νῦν ἀπαντήσων εἶναι ἀμείλικτος καὶ σκληρά. Καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ αἱ αὐταὶ φαίνονται τάσεις καὶ τὸ αὐτὸ ὕφος. Τὸ κατηγορητήριον εἶναι τραχὺ, λίαν τραχύ. Καὶ ὅμως ὁ στρατάρχης δὲν ἐκηρύχθη εἰσέτι ἔνοχος, ἀλλ' οὐδὲ θέλει κηρυχθῆ. Τὸ κατηγορητήριον ὤφειλε κατὰ πρῶτον νὰ ἦναι ἀμερόληπτον· ἀλλὰ δὲν ἦν τοιοῦτον, οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἤκουσα κατηγορίαν τοσοῦτον τραχεῖαν. Ἀλλὰ παύομαι, οὐδὲ θέλω νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ἐκθέσεως ἐκείνης τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὁ στρατάρχης ἐπρόδωκε, λέγετε.

Ἀ! Ἐπρόδωκεν! Ἐκεῖνος! οὗ αἱ πράξεις ἐπὶ 40 ἔτη ὑπῆρξαν ἀντικείμενον θαυμασμοῦ. Ἐπειδὴ σπεύδουσιν ἓν τῶν περικλεεστέρων τέκνων τῆς Γαλλίας νὰ ῥίψωσι κατὰ πετρῶν, ἀκούσωμεν τουλάχιστον, τί τοῦτο ἔπραξε.

Εἰκοσαετὴς ἐγένετο στρατιώτης διὰ δὲ τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ θάρρους ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν βαθμίδα τοῦ στρατιωτικοῦ ἀξιώματος τῆς ἡμετέρας πατρίδος (Ἕπεται ἡ ἀφήγησις τῶν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τοῦ στρατάρχου).

Ὁ Λασῶ ἅμα ἀρχόμενος διαμαρτύρεται κατά τινος ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ περιεχομένης ἐκφράσεως, καθ' ἣν τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ ὤφειλεν ὁ στρατάρχης εἰς ἀραβικήν τινα ἀγχίνοιαν. Ἡ ὑπεράσπισις διαμαρτύρεται κατὰ τῆς λέξεως ταύτης, καὶ καταπολεμεῖ τὴν τοιαύτην γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως ἀναγινώσκων κατ' ἀρχὰς ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Καβαιγνιὰκ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀλγερίου, συγχαίροντος τὸν ταγματάρχην Βαζαὶν ἐπὶ τῷ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου προβιβασμῷ αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκει ἐπίσης ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Μὰκ-Μαῶν, προτείνοντες τῷ ἀντισυνταγματάρχῃ Βαζαὶν, ὅπως ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς συνταγματάρχου ἐν Tpaemcen Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν Κριμαίᾳ πολλάκις οἱ ἀρχηγοὶ συνεχάρησαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ.

Μετὰ τοῦτο μεταβαίνει ὁ Λασῶ εἰς τὰς κατὰ τοῦ στρατάρχου ἕνεκα τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μεξικοῦ κατηγορίας. Θ' ἀναγκασθῶ πολλάκις ἐν τῇ ὁμιλίᾳ μου, λέγει ὁ Λασῶ, νὰ κάμω λόγον περὶ τῆς πολιτικῆς, ἀλλ' οὐδέποτε θέλω ἐνταῦθα ἐνδιατρίψει ἐπὶ μακρόν. Μεγάλη τις ἰδέα ἐνέπνευσε τὸν πόλεμον τοῦ Μεξικοῦ, ἀλλὰ τὸ δυστύχημα ἐμπόδισε τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Ἐλέχθη ὅτι ὁ στρατάρχης ἔκαμε σκανδαλώδη περιουσίαν ἐν τῷ Μεξικῷ Οὐχὶ ὁ στρατάρχης ἀνεχώρησε πένης, ἐπανῆλθε δὲ πάλιν τοιοῦτος· ὁ μόνος δὲ θησαυρὸς, ὃν ἐκεῖθεν μεθ' ἑαυτοῦ ἤγαγεν ἦν νέα καὶ ὡραία γυνὴ, ἀνήκουσα μιᾷ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων μεξικανικῶν οἰκογενειῶν.

Ἐκατηγόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ἀλαζονείᾳ, καὶ διότι συνετέλεσεν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀτυχοῦς Μαξιμιλιανοῦ. Τοῦτο εἶναι ψευδές· ἀποδείξεως δὲ πρὸς τοῦτο οὐδεμιᾶς ἄλλης χρήζω, εἰμὴ τῶν ὑπὸ τὰς ὄψεις μου τούτων ἐπιστολῶν, ἃς δὲν δύναμαι ν' ἀναγνώσω καὶ αἵτινες φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τῆς αὐτοκρατείρας Καρλόττης.

Πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ὁ Λασῶ ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου, συγχαίροντος τὸν στρατάρχην ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Μεξικῷ διαγωγῇ αὐτοῦ. Ἀναγινώσκει ἐπίσης δύο ἐπιστολὰς τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ, μίαν ἐν ἔτει 1864, τὴν δὲ τὸ 1866 γεγραμμένην, ὁπόθεν ἐξάγεται ἡ πρὸς τὸν στρατάρχην ὑπόληψις καὶ ἀγάπη τοῦ αὐτοκράτορος — Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ αὐτοκράτειρα Καρλόττη ἠγάπα τὸν στρατάρχην, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου, λέγει ὁ Λασῶ, ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσω τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, ἃς ἐκείνη τῷ ἔγραψε πρὸ ὡς καὶ μετὰ τὸ δυστύχημα, ὅπερ ἀπεχώριζεν αὐτὴν τοῦ συζύγου.

Ἀ! Λέγουσιν, ὁ στρατάρχης ἤθελε νὰ μείνῃ ἐν τῷ Μεξικῷ! —Ἀκούσατε! ὁ Λασῶ ἀναγινώσκει μίαν πρὸς τὸν στρατάρχην ἐπιστολὴν τοῦ Ναπολέοντος, διδόντος αὐτῷ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁπότε θὰ ἔκρινε τοῦτο κατάλληλον.

Ὁ στρατάρχης Νιὲλ συνεμερίζετο τὴν γνώμην τοῦ αὐτοκράτορος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διαφόρων τούτων μαρτυριῶν ὁ Λασῶ ἀναφωνεῖ.

Ἐτελείωσα διὰ τούτων τὰ κατὰ τὸ Μεξικόν; Βεβαίως, ναί. Ἀνάγκη νὰ ἔλθωμεν εἰς τὰ κατὰ τὸ 1870.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Λασῶ, ἡ τὸν πόλεμον προκαλέσασα εἶναι αὐτὴ ἡ Γαλλία· ὁ δὲ πόλεμος ἐκεῖνος τοῦ 1870 ἀπέβη ἀπὸ τῆς Σαδόβας ἤδη ἀνάγκη ἀναπόδραστος. Ἀναστατώσεις μὲν, ἀναφωνεῖ, προκαλοῦμεν πολλὰς, μνήμην ὅμως ἔχομεν ἀσθενεῖ. Μεταβαίνων δὲ μετὰ τοῦτο εἰς τὴν μάχην τῆς Φορβάχης καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς κατηγορίας, τὸ μεμφόμενον τοῦ στρατάρχου ὡς ἐγκαταλιπόντος τὸν στρατηγὸν Φροσσὰρ, ὁ Λασῶ διατείνεται ὅτι πάντες οἱ στρατηγοί, καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Φρουσὰρ ὑπερήσπισαν τὸν στρατάρχην κατὰ τῆς κατηγορίας, ὥστε περὶ τούτου μὴ ὁμιλῶμεν πλέον. Ὁ συνήγορος μετὰ τοῦτο ἀναιρεῖ τὴν διαβολὴν, ὅτι ὁ στρατάρχης Βαζαὶν παρεκάλεσεν ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν. Ἐνῷ τοὐναντίον διὰ τῶν μαρτυριῶν τοῦ στρατάρχου Λεμπὲφ καὶ τῶν κκ. Ῥουὲ καὶ Σναϊδὲρ ἀποδεικνύει, ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην ὁ στρατάρχης ὑπέκυψεν εἰς ἁπλῆν διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος.

Δὲν εἶχον ἴσως χρείαν νὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ γεγονότος τοῦ Κερατρὺ, ἀλλ' ἀφοῦ ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ὡμίλησε περὶ αὐτοῦ, ὀφείλω καὶ ἐγὼ νὰ εἴπω μίαν λέξιν. Ὁ Λασῶ ἐνταῦθα ἀναγιγνώσκων διακήρυξίν τινα τοῦ κ. Κερατρὺ ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ στρατάρχης Βαζαὶν εἶχεν εἰπεῖ τῷ κ. Κερατρύ: «Ὁ στρατάρχης Βαζαὶν βλέπων τὰ σφάλματα τοῦ αὐτοκράτορος ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἤθελεν πλέον νὰ ὑπακούσῃ αὐτῷ.»

Ἔπειτα λέγεται, ὅτι τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας τοῦ στρατάρχου ἀνεκοίνωσαν οἱ κκ. Κερατρὺ καὶ Ἰούλιος Φάβρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου. Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς Παλικάω οὐδὲν τοιοῦτον ἐνθυμεῖται, ἀλλ' οὐδὲ ὁ κ. Ἰούλιος Φάβρος. Δὲ ἐπιμένω περισσότερον ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου· ἀλλ' ἵνα τελειώσω, θέλω εἰπεῖ μόνον, ὅτι ὁ κ. Κερατρὺ ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ μὴ συμφωνῇ μετ' οὐδενὸς καὶ νὰ εὑρίσκηται εἰς ἀντίφασιν καὶ πρός τινα τῶν πολιτικῶν μάλιστα αὐτοῦ φίλων.—Νῦν ἂς εἴπωσιν, ὅτι ὁ στρατάρχης παρεκάλεσεν ἵνα καταλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν. Ἐδέχθη μόνον αὐτὴν ἐκεῖνος, καὶ οὐδὲν πλέον.

Ὅθεν τὴν δωδεκάτην αὐγούστου ὁ στρατάρχης ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν· ἔπειτα ἠγωνίσθη, καὶ ὑπεχώρησε ὑπὸ τὸ Μέτς· μετὰ δὲ δίμηνον κακουχίαν, καταβληθεὶς ὑπὸ τῆς πείνης ἠναγκάσθη νὰ παραδοθῇ. Ἴσως ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσῃ εἰς σφαγὴν τὸν στρατὸν τοῦ Μέτς; Ἀλλὰ τότε τίς ἔμελλε νὰ καταβάλῃ τὴν Κοινότητα, ἐὰν δὲν εἴχομεν τὸν γενναῖον ἐκεῖνον στρατόν;

Ἡ καταστροφὴ ἐπῆλθεν· ὁ δὲ στρατάρχης ἀπῆλθε μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ εἰς αἰχμαλωσίαν. Λέγεται, ὅτι ἐπρόδωκεν τὸν αὐτοκράτορα, ἐπρόδωκε τὴν Γαλλίαν. Ὁ στρατάρχης ὅμως ἔδωκεν εὐθύνην τῶν πράξεων αὐτοῦ τῷ αὐτοκράτορι· τὴν 31 ὀκτωβρίου 1870 ὁ αὐτοκράτωρ ἀποδεχθεὶς αὐτὰς γράφει πρὸς αὐτόν : «Φίλτατέ μοι στρατάρχα, αἰσθάνομαι ἀληθῆ ἱκανοποίησιν, μανθάνων, ὅτι εὑρίσκεσθε πλησίον μου». Ἐν μεταγενεστέρᾳ δὲ ἐπιστολῇ λέγει καὶ πάλιν: «Ἐλπίζω, ὅτι μετὰ μικρὸν θὰ παύσωσι τὰ δεινὰ ὑμῶν, καὶ ὅτι ἡ δίκη θέλει καταδείξει, ὅτι ἐπράξετε ὅ,τι ὠφείλετε νὰ πράξητε. Ἔστε βέβαιος περὶ τῆς εἰλικρινοῦς μου φιλίας.» »Ναπολέων ὁ Γ'».

Διατί δὲ τῷ 1871 ἀπέφυγον, ἵνα ἀρξῶνται τῆς ἀνακρίσεως; Περὶ τούτου ἐξηγεῖται αὐτὸς ὁ κ. Γαμβέττας πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης κ. Κρεμιέ. Ἰδοὺ τὸ τηλεγράφημα :

«Τίς λοιπὸν συνεκρότησε ἀνακριτικὸν δικαστήριον, ὅπως δικάσῃ τὸν Βαζαίν; Ἡ ἀνάκρισις ἤδη ἐγένετο· πρὸς τοῦτο ἐναντιοῦμαι ἐπισήμως, καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἵνα ἐμποδίσητε τὰ τοιαῦτα· ἀπάντησιν ἀμέσως. Γαμβέττας».

Ἰδοὺ πῶς ὁμιλοῦσιν οἱ δικτάτορες

Οὐδόλως ἀκροασάμενοι τοῦ στρατάρχου, κατεδίκαζον ἤδη αὐτόν· τοιαύτη εἶναι ἡ δικαιοσύνη τῶν ἐπαναστάσεων!

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου ὑποδεικνύει ὁ Λασῶ, ὅτι ὁ στρατάρχης Βαζαὶν κατὰ φεβρουάριον τοῦ 1871 εἶχεν ἀποστείλει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν στρατηγὸν Τροσὺ, ἥτις ὅμως δὲν εὐωδόθη, ὡς οὐδέποτε πλέον ἀνευρεθεῖσα, καθόσον ὁ στρατηγὸς Τροσὺ λέγει, ὅτι οὐδέποτε ἔλαβεν αὐτήν. Καὶ ὅμως ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ κ. Ἰουλίου Φάβρου, ὅπερ βεβαιοῖ ὁ κ. Βίσμαρκ. Ὁ Λασῶ ἀναγινώσκει τὴν ἀπάντησιν τοῦ στρατηγοῦ Τροσύ.

»Τοὺρ 21 Ἰουλίου 1873.

» Κύριε στρατάρχα,

» Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἐποιήσατέ μοι τὴν τιμὴν νὰ γράψητε πρὸ μικροῦ πρὸς ἐμὲ ἔμαθον ὅσα τὸν ἰανουάριον τοῦ 1871 ἀπευθύνετε πρὸς ἐμὲ ἐκ τοῦ γενικοῦ στρατοπεδαρχείου τῶν Πρώσσων, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ διαγγελέως τοῦ συνταγματάρχου Γκαϊλλάρ.

»Οὐδὲν τούτων περιῆλθεν εἰς ἐμέ.

»Ἄλλως οὐδόλως ἤθελον παραμελήσει ἵν' ἀπαντήσω καὶ μάλιστα ἵνα ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, πρὶν ἤδη ἐγκαταλιπὼν τὰς Βερσαλλίας, ἔλθω ὅπως κλεισθῶ ἐν τῷ ἀναχωρητηρίῳ, ἔνθα νῦν εὑρίσκομαι. Ζῶμεν ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν οὐδεὶς σεβόμενος ἑαυτὸν δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἄλλον, καὶ ἐὰν ἀκόμη γνωρίζῃ αὐτὸν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, ἐὰν μὴ ἐκ τῶν προτέρων ᾖ βέβαιος περὶ τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ.

»Κατὰ τὸν χρόνον τῆς γοητείας τῆς αὐτοκρατορίας ἀπέφυγον τοῦ νὰ συμετάσχω τοῦ θαυμασμοῦ καὶ μάλιστα τοῦ στρατιωτικοῦ θαυμασμοῦ ὑφ' οὗ ἐνεφορεῖτο ἡ χώρα. Μετὰ δὲ τὰς ἐντεῦθεν ἐνσκηψάσας καταστροφάς, ἃς πρότερον ἤδη ἐγὼ ἀνήγγελλον ἀποφεύγω τοῦ νὰ συμμερισθῶ τὴν ὀργὴν καὶ τὸ μῖσος, τὰ διαδεχθέντα τὸν θαυμασμόν

Ταῦτα πάντα μοι φαίνονται αἴσθημα μικρᾶς ἀξίας, πάντα ταῦτα εἰς τοῦτο μόνον ἀποβλέπουσι, τὸ νὰ καταστήσωσιν ὑπευθύνους τὰ θύματα τοῦ πολέμου, ἐνῷ ὑπεύθυνοι περὶ τούτου πρῶτον μὲν εἰσιν οἱ προκαλέσαντες τὸν πόλεμον, καὶ δεύτερον σύμπαν τὸ ἔθνος, ὅπερ ἐπροτίμησε νὰ κολακεύῃ μᾶλλον τὴν αὐτοκρατορίαν, παρὰ περιορίζουσα νὰ ἐπιτηρῇ τὰ διαβήματα αὐτῆς.

Ἐὰν τὸ ἔθνος ὑψούμενον ὑπεράνω τοῦ μίσους εἶχε καὶ καθαρὰν συναίσθησιν τῆς ἠθικῆς, ὅπως σαφῶς ὁμολογήσῃ τὸ «ἥμαρτον», ἤθελεν ἀπὸ τοῦδε πλέον σωθῆ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔχει τοὺς θυμιαστάς του, οἵτινες καταῤῥίπτουσιν αὐτὸ καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν παλαιοτέρων αὐτοῦ πλανῶν.

Ὑπομείνατε, κύριε στρατάρχα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοὺς καθαρὰν τὴν συνείδησιν ἔχοντας ἄνδρας τὰ δεινὰ ἀνυψοῦσι πολλῷ ἀνώτερον, ἢ αἱ περιπέτειαι καὶ ἡ εὐνοϊκὴ φορὰ τῆς τύχης.

Δέξασθε, παρακαλῶ, τὴν ἔνδειξιν τοῦ πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ μου.

Στρατηγὸς ΤΡΟΣΥ».

Ἐπὶ τέλους τὸν μάϊον τοῦ 1872 ἀπαυδήσας ἐκ τῶν κατ' αὐτοῦ διαβολῶν ὁ στρατάρχης πέμπει πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν:

«Κύριε πρόεδρε, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς, διότι ἐλάβετε τὴν καλωσύνην ἵνα γνωστοποιήσητε εἰς ἐμὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Μὲτς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

»Πρὶν ἢ ἀναγνώσω ταύτην, οὐδέποτε ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι ἦτο δυνατὸν τοσαῦται κακολογίαι νὰ ἐπισωρευθῶσι κατὰ στρατάρχου τῆς Γαλλίας, καὶ ταῦτα πρὶν ἤδη ἐμφανισθῇ ἔμπροσθεν τῶν κακολογούντων αὐτόν. Τὰς δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτοξευθείσας μομφὰς ποσῶς δὲν ἀποδέχομαι.

»Ὑμῖν προσήκει, κύριε πρόεδρε, τὸ νὰ ὁδηγήσητε ἐνώπιον στρατοδικείου τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις ἀφοῦ ὡς στρατιώτης ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος, οὐκ ἀτίμως ἐξυπηρέτησε τὴν πατρίδα αὐτοῦ εἶναι ἐκτεθειμένος ἐναντίον πάσης δικαιοσύνης νὰ ὑποφέρῃ τὰς εὐθύνας πάντων τῶν δυστυχημάτων ἡμῶν.

»Ἀναμένω τὴν διαταγήν, ὅπως ἐμφανισθῶ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, οἵτινες θέλουσι μὲ ἀκούσει. Ὑπὲρ ἐμοῦ θέλω ἔχει τὴν γνώμην τῶν τιμίων, οἵτινες θὰ μὲ ἴδωσιν ἀγωνιζόμενον κατὰ τῶν συκοφαντούντων με. Οὐχὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀξιοῖ ὁ στρατάρχης νὰ σώσῃ. ἀλλὰ τὴν τιμήν, τὴν μόνην αὐτοῦ κληρονομίαν, ἣν ἀνέπαφον θέλει νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ. κτλ.

Στρατάρχης BAZAIN».

(Ἕπεται συνέχεια).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Ἢ

Σκηναὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Ἔκδοσις τρίτη. Μέρος Α΄ ἐκ προλόγου καὶ σελίδων 199 καὶ μέρος Β΄ ἐκ σελ. 237. Τὸ ὅλον τεῦχος χρυσοδεμένον πωλεῖται ἀντὶ 3)4 τοῦ ἀργυροῦ μεδζηδιὲ ἐν Γαλατᾷ παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ Σ. Ἀνδρεάδου καὶ Σας.

—

Ἐπιχειροῦντες νὰ βιβλιογραφήσωμεν τὸ ἀνωτέρω ἀναγγελλόμενον ἀξιόλογον σύγγραμμα τὸ ὁποῖον ὁ γηραιὸς τῶν γραμμάτων ἀγωνιστὴς κ. Ἀργυριάδης ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐπαυξηθὲν διὰ κεφαλαίου, ἐξιστοροῦντος τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Περικλέους καὶ μετ' αὐτὸν συμβάντα περὶ τὴν ἐρασμίαν καὶ σώφρονα διδάσκαλον τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ῥητορικῆς Ἀσπασίαν καὶ τὸν εὐαίσθητον καὶ μεγαλόψυχον Λυσικλέα, κρίνομεν περιττὸν νὰ μακρηγορήσωμεν ἐπαινοῦντες τὸν κ. Ἀργυριάδην, διότι καὶ ἡ παιδεία τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὁ εὐφραδὴς κάλαμός του εἶναι ἤδη ἱκανῶς γνωστὰ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, καὶ προβαίνομεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ τοῦ πολυτίμου συγγράμματος, τοῦ ὁποίου καίτοι ἐν θελκτικωτάταις σκηναῖς, ἐν αἷς παρουσιάζονται δρῶντες καὶ ἀγορεύοντες ὅλαι σχεδὸν αἱ τάξεις τῶν συγχρόνων Ἀθηναίων, πιστότατα ἐξιστοροῦντος τὰ κατὰ τὸν ἔξοχον καὶ περικλεέστατον ἄνδρα, τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ὄνομα, καὶ περὶ τοὺς συγχρόνους αὐτῷ ἐξαισίους φιλοσόφους Ἀναξαγόραν, Σωκράτην, Ἀσπασίαν καὶ ἕτερα ἱστορικὰ συμβάντα πρόσωπα, ἡ πλοκὴ ὅμως ἔχει ὅλας τὰς καλλονὰς καὶ τὰς περιπετείας τοῦ μυθιστορήματος, ὥστε οὐχὶ ἀλόγως θὰ ἀπεκαλοῦμεν αὐτὸ ἐθνικὸν μυθιστόρημα».

Ναί! καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυριάδου ἐξελληνισθεὶς ΠΕΡΙΚΛΗΣ ἔχει τὸ μυθιστορικὸν εἶδος τῆς συγγραφῆς, ἀλλὰ τὸ γνησίως ἑλληνικόν, τὸ κλασικόν, τὸ ἐμμάρτυρον καὶ ἱστορικόν, ὅπως καὶ τὸ ἀξιόλογον τοῦ Γάλλου Βαρθελεμὺ σύγγραμμα «Νέος Ἀνάχαρσις» ἢ «Κύρου Παιδεία» τοῦ Ξενοφῶντος, ἡ «Ἰλιὰς» καὶ ἡ «Ὀδύσσεια» τοῦ Ὁμήρου. Διότι καὶ τὸ πλουσιώτατον εἰς καλλονὰς καὶ κατανυκτικωτάτας περιπετείας μυθιστορικὸν τῆς συγγραφῆς εἶδος οἱ πρόγονοι ἡμῶν Ἕλληνες ἐπενόησαν καὶ ἀριστοτέχνως ἐκαλλιέργησαν, τῶν νεωτέρων δέ τινες μυθιστοριογράφων διέφθειραν μόνον καὶ ἐξηχρείωσαν.

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸν «Νέον Ἀνάχαρσιν» γνωρίζουσιν, ὅτι ἐκεῖ περὶ πάντων τῶν λεγομένων ὑποσημειοῦνται παραπομπαὶ εἰς τοὺς συγγραφεῖς, ἐξ ὧν ἐλήφθη ἡ τοῦ συγγράμματος ὕλη, μόνον δὲ ἡ περὶ ἓν πρόσωπον, περιηγούμενον καὶ διηγούμενον, συσσώρευσις ἁπάντων τῶν ἀξιοθεάτων καὶ ἀξιομνημονεύτων συμβάντων τε καὶ πραγμάτων εἶναι μυθιστορική. Τοιοῦτόν τι συμβαίνει καὶ ἐν τῷ ΠΕΡΙΚΛΕΙ, ὡς θέλομεν ἴδει κατωτέρω.

Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ «Ἰλιὰς» καὶ ἡ «Ὀδύσσεια» ἔχουσι τὸ μυθιστορικὸν εἶδος τῆς συγγραφῆς, διότι ἄρχονται ἀπὸ τῶν μέσων καὶ τηροῦσι μετέωρον καὶ συντεταμένην τὴν περιέργειαν τοῦ ἀναγνώστου, ἐντέχνως καὶ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι καὶ διὰ τερπνοτάτων ἐπεισοδίων κατὰ μικρὸν ἀφηγούμεναι εἰς αὐτὸν τά τε πρότερα καὶ τὰ μετέπειτα. Καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὁμήρου τὰ ἐξαίσια ἀριστουργήματα θὰ ἔχανον μέγα μέρος τῶν θαυμασίων καλλονῶν των, ἐὰν κατὰ χρονολογικὴν καὶ ἱστορικὴν τάξιν κατετάσσοντο τὰ περιγραφόμενα.

Ἡλίκη δὲ ἆρά γε καὶ ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἀρίστων μὲν ἀλλ' ὀθνείων, καὶ ἐθνικῶν μυθιστορημάτων; Τοῦτο θέλομεν καταστήσει δι' ὀλίγων λόγων καταληπτὸν εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἐὰν ἐξακολουθοῦντες νὰ θεωρῶμεν ὑπὸ τὴν μυθιστορικὴν ἔποψιν τὰ ἀθάνατα τοῦ Ὁμήρου ἔπη ὑποθέσωμεν διὰ μίαν στιγμήν, ὅτι ὁ μέγιστος καὶ ὕπατος τῶν ποιητῶν ἀντὶ ὕλης ἑλληνικῆς, Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Ἀγαμέμνονος καὶ Ὀδυσσέως, Αἴαντος καὶ Διομήδους κτλ. καὶ ἐν γένει ἀντὶ ἑλληνικῶν πράξεων καὶ χωρῶν περιέγραφεν ἡμῖν ᾄδων ἔργα καὶ πράξεις καὶ χώρας καὶ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἥρωας καὶ θεότητας Αἰθιόπων, Ἰνδῶν ἢ Σκυθῶν καὶ Σινῶν. Νομίζει ἆρά γε ὁ ἀναγνώστης, ὅτι τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου θὰ εἶχον καὶ τότε δι' ἡμᾶς τε καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον, τὸ αὐτὸ θέλγητρον, τὰς αὐτὰς ἐξαισίους καλλονάς, καὶ τὴν αὐτὴν θὰ ἐπροξένουν ἡμῖν τέρψιν τε καὶ ὠφέλειαν;

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ὀθνεῖα μυθιστορήματα καὶ εἶναι δικαίως φευκτέα καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας διά τε πολλοὺς ἄλλους λόγους καὶ διότι ἐξ αὐτῶν οὐδεμίαν ἀρύονται ὠφέλειαν, μόνον δὲ τὸν πολύτιμον ἑαυτῶν χρόνον ἀνωφελῶς καὶ ἐπιβλαβῶς καὶ ἀδόξως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν κατατρίβουσιν.

Ὀφείλεται λοιπὸν μεγίστη χάρις καὶ ἔπαινος τῷ τε κ. Ἀργυριάδῃ καὶ τῷ φιλέλληνι συγγραφεῖ τοῦ «Περικλέους» ὅτι προσέφερον καὶ ἐφιλοδώρησαν καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀναγνώστας σπουδαιότατον σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον οὐχὶ μόνον μὲ τὴν ἱστορικὴν στάθμην ἀνὰ χεῖρας δίδει ἡμῖν πιστοτάτην εἰκόνα τῆς λαμπροτάτης ἐποχῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀναζωογονοῦν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας δρώσας καὶ λαλούσας τὰς ἀρχαίας κλεινὰς Ἀθήνας, ὥστε δικαίως θὰ ἀνεκράζομεν μετὰ τοῦ θελκτικωτάτου Ἀριστοφάνους (ἱππεῖς, στίχ. 1322). Ὁ δῆμος ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις· ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγομένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων· ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις, καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ· ἀλλὰ καὶ δι' ἀριστοτέχνου καὶ τερπνοτάτης μυθιστορικῆς πλοκῆς διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ἐξαίσιόν τι καὶ καλὸν καὶ ἀξιάγαστον χρῆμα τὸ μυθιστορικὸν εἶδος τῆς συγγραφῆς εἰς χεῖρας ἀνδρὸς φιλοσόφου καὶ σοβαροῦ, πεφωτισμένης, ἁγνῆς καὶ ἐμβριθοῦς διανοίας, ὡς θέλουσιν ἴδει οἱ ἀναγνῶσται ἐκ τῆς ἐφεξῆς σμικρᾶς ἀναλύσεως τοῦ ἀξιολόγου συγγράμματος καὶ τινων περικοπῶν εἰλημμένων ἐξ αὐτοῦ.

Ἡ ἐπάνοδος τῶν νικητῶν, οὕτως ἐπιγράφεται τὸ Α΄ κεφάλαιον τοῦ συγγράμματος, ἤτοι ἡ πρώτη σκηνὴ τοῦ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀναγνώστου ἀναπτυσσομένου δράματος· ἀξιόλογος στόλος τριήρεων, δαφνοστεφής, καὶ ὑπὸ τὸν ἦχον μουσικῶν ὀργάνων εἰσπλέει ὡραίαν τινὰ φθινοπωρινὴν ἡμέραν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, τοῦ ὁποίου αἱ ἀκταὶ καλύπτονται ὑπὸ μυριάδων θεατῶν, καραδοκώντων τῶν πλείστων τὴν τῶν οἰκείων ἐπιστροφήν. Ἐπιστρέφουσι δ' ἐκ τῆς Εὐβοίας νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι ὁ Ὀλύμπιος Περικλῆς καὶ οἱ γενναῖοι τῶν Μαραθωνομάχων καὶ Σαλαμινομάχων ἀπόγονοι ὁπλῖται, μυριόφωνος δὲ κραυγή: Χαῖρε γόνε τοῦ Ξανθίππου, τροπαιοῦχε υἱὲ νικηφόρου πατρός! διηχήσασα διὰ τῶν μακρῶν τοῦ Θεμιστοκλέους τειχῶν ἀντήχησεν ὡς θριαμβευτικὸς παιὰν ἐκ τῶν ἀπωτάτων τῆς ἀκροπόλεως βράχων. Ὁ ἐράσμιος τοῦ Κλεινίου υἱός, ὁ μετέπειτα πολυένδοξος Ἀλκιβιάδης, τρυφερώτατος εἰσέτι παῖς, εἶχε κατέλθει καὶ αὐτὸς εἰς Πειραιᾶ, «ὅπως ἴδῃ ὁποίαν ὄψιν ἔχουσιν οἱ νικήσαντες στρατηγοὶ καὶ θαυμάσῃ τοὺς γενναίους οἵτινες ἐπολέμησαν ὅπως ἐκδικηθῶσι τὸν κατὰ τὴν ἐν Κυρωνείᾳ μάχην μετὰ τοῦ Τολμίδου φονευθέντα πατέρα του, διότι «ὁ »πάππος του Ξάνθιππος ἦτο μέγας στρα»τηγός, ὁ θεῖός του Περικλῆς εἶναι μέγας »στρατηγός, καὶ αὐτὸς δὲ μίαν ἡμέραν θέλει γείνει μέγας στρατηγός». Ἡ στάσις, οἱ λόγοι, ἡ ἔκτοτε ἀναφαινομένη μεγαλοψυχία τοῦ ἐρασμιωτάτου παιδός, διήγειραν τὰς ἐπευφημίας τῶν γενναίων στρατιωτῶν, καὶ ἀλαλάζοντες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ τρυφεροῦ βλαστοῦ τοῦ Ξανθίππου τοῦ μέλλοντος νικητοῦ νέων μαχῶν τῆς Μυκάλης.

Μόλις ὅμως τελειώνει ἡ ἐν πομπῇ παρέλασις τοῦ νικηφόρου στρατοῦ καὶ ὁ πρὸς ἀγνωμοσύνην καὶ συκοφαντίαν ἐπιῤῥεπὴς τοῦ τῶν Ἀθηναίων ὄχλου χαρακτὴρ ἐπιμαρτυρεῖται ἐν συνδιαλέξεσιν, εἰς τὰς ὁποίας λαμβάνουσι μέρος πολῖται ἐκ διαφόρων τάξεων τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Φειδίου καὶ Ἐφέσιός τις ξένος, (ἐπίτηδες ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ὅπως γνωρίσῃ καὶ προσωπικῶς τὸν Φειδίαν, τὸν Ἀναξαγόραν καὶ τὴν Ἀσπασίαν), ἐκείνων μὲν κατασυκοφαντούντων τὸν Περικλέα, τὴν Ἀσπασίαν καὶ τὸν Φειδίαν, τοῦ δὲ Ἐφεσίου διδασκομένου ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Φειδίου τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τῶν τριῶν τούτων προσώπων καὶ τοῦ Ἀναξαγόρου. Παρενείρονται δὲ καί τινα περὶ Κίμωνος, Ἀριστείδου καὶ Θεμιστοκλέους καὶ Θάλητος καὶ Ἡρακλείτου, ἐξορισθέντος διότι «ἐπε»χείρησε νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐννοήσῃ, »ὅτι χειροποίητον λίθινον ἄγαλμα δὲν ἠμ»πορεῖ νὰ ἦναι θεότης», περὶ αὐστηρότητος τῶν ἐν Σπάρτῃ ἠθῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ τὸ φιλήδονον τῶν Ἰώνων, καὶ περὶ τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ ὄχλῳ δεισιδαιμονίας ἀπεναντίας τῶν ὑγιῶν τῆς θρησκείας ἀρχῶν, τὰς ὁποίας διδάσκουσιν ὁ Ἀναξαγόρας καὶ ἡ μαθήτριά του Ἀσπασία, πρεσβεύουσι δὲ ὁ Περικλῆς καὶ οἱ ὅμοιοί του πεφωτισμένοι νόες. Περὶ τῆς Ἀσπασίας ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐφεσίου ὡς πρὸς τὰ κατ' αὐτῆς φημιζόμενα, ὁ υἱὸς τοῦ Φειδίου ἀποκρίνεται:

Πιστεύω ὅτι εἶναι ὅλως ψευδῆ. Μολονότι εἶναι ὡραιοτάτη, δὲν πιστεύω νὰ εὑρίσκηται ἄνθρωπός τις ἐν Ἀθήναις ὅστις νὰ δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἀπήλαυσε παρ' αὐτῇ οἰκειότητα, ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τῆς μεταξὺ φίλων ἢ μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητῶν συνήθους καὶ προσηκούσης. Οἱ Ἀθηναῖοί μας ἀγαπῶσι νὰ καυχῶνται περὶ ἐπιτυχιῶν καὶ θριάμβων, καὶ ὅταν οὐδόλως δικαιῶνται πρὸς τοῦτο, καὶ ὅταν μηδὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, καὶ ὅμως. . . ὡς πρὸς τὴν Ἀσπασίαν, πολλοὺς ἀκούω παραπονουμένους διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν της, οὐδεὶς δὲ ἀπετόλμησε νὰ καυχηθῇ ὅτι χαίρει τὴν εὔνοιάν της. Καὶ αὐτὸς ὁ μέγας ἀνήρ, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἴδομεν, προσφέρεται πρὸς αὐτὴν πάντοτε μὲ τηλικοῦτον σεβασμόν, ὥστε ὅ τι καὶ ἂν λέγωσιν οἱ κουφόνοες ἀδόλεσχοί μας, εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ Ἀσπασία καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ Περικλέους ἐλησμόνησέ ποτε τὴν ἀξιοπρέπειάν της. Τὸ μόνον ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ὑπάρχει, ὡς γνωρίζεις, δυσχερέστατον, σχεδὸν δὲ καὶ ὅλως ἀδύνατον νὰ ὑπερπηδήσῃ τις ἔθιμα ἔκπαλαι ἐῤῥιζωμένα, ὅσον καὶ ἂν ὦσι ταῦτα μωρὰ καὶ παράλογα, χωρὶς νὰ διεγείρῃ ἐναντίον του τὴν κατακραυγὴν καὶ τὴν συκοφαντίαν τοῦ ὄχλου. Ὅθεν μολονότι πολλοί, ἐξ ὧν καὶ ὁ πατήρ μου, εἰσὶ τῆς αὐτῆς ἰδέας μὲ ἐκείνην, ὅτι δηλαδὴ μέγα μέρος τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καχεξίας προκύπτει ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῆς ταπεινώσεως, εἰς ἃ εἰσὶ καταδεδικασμέναι αἱ γυναῖκες ἡμῶν, μολοντοῦτο ὁ λαὸς ἡμῶν τοσοῦτον ἐσυνείθισε νὰ βλέπῃ μόνον ἑταίρας, περιφερομένας ἐν τῷ φανερῷ καὶ συνδιαλεγομένας μετ' ἀνδρῶν περὶ δημοσίων πραγμάτων, ὥστε ἦτο ἀδύνατον ἡ κοινὴ καὶ δημώδης γνώμη νὰ ἐκφρασθῇ ἄλλως πως περὶ Ἀσπασίας καὶ τῶν μαθητριῶν της, ἢ ὅπως καὶ σὺ ἤκουσας.

Εἶτα δὲ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ ξένου νὰ γνωρίσῃ αὐτὸν μετὰ τοῦ Ἀναξαγόρου καὶ τῆς Ἀσπασίας, ἀνέρχεται μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας, ὅπως φιλοξενήσας μετὰ λουτρὸν καὶ λιτὸν γεῦμα ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ φιλοσοφικὸν μάθημα, ὅπερ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἦν προσδιωρισμένον νὰ διδάξῃ ἡ Ἀσπασία ἐνώπιον τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου της.

Ἡ διδάσκαλος τῆς φιλοσοφίας οὕτως ἐπιγράφεται τὸ β΄ κεφάλαιον τοῦ διδακτικωτάτου, τερπνοτάτου καὶ πολυτίμου συγγράμματος. Λαμπρὰ περιγραφὴ τοῦ κάλλους, τῆς πολυτελείας οἰκίας τε καὶ αἰθούσης ἔνθα ἐδίδασκε περικυκλωμένη ὑπὸ τῶν εὐγενῶν μαθητριῶν της ἡ ἐξ Ἰωνίας φιλόσοφος, ἡ ἐξαίσιος τῆς Μιλήτου καλλονή, ἡ ἐρασμιωτάτη κόρη τοῦ Ἀξιόχου, ἡ σοφὴ καὶ εὐφυεστάτη τοῦ Ἀναξαγόρου μαθήτρια διδάσκαλος δὲ τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Περικλέους εἴς τε τὴν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐφηρμοσμένην φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὴν ῥητορικήν, γυνὴ τέλος πάντων πρὸς ἣν πᾶς ὁ ἐμβλέπων ἐπελανθάνετο ἑαυτοῦ, ἑλκυόμενος ὑπὸ σεβασμοῦ, ὑπὸ θάμβους καὶ ἐκπλήξεως.

Παρῆσαν ἐκεῖ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην οἱ ἄριστοι τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Ἀναξαγόρας, ὁ Φειδίας, στρατηγοί, εὐπατρίδαι, ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸ ἄνθος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, γυναῖκες ὅμως ἦσαν μόνη ἡ διδάσκαλος καὶ τὰ εὐγενῆ κοράσια, ἅπερ ἐμαθήτευον παρ' αὐτῇ.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τὸ πηδάλιον τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας κυβερνῶν μέγας ἀνήρ, ἐκπληρώσας τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα καὶ δειπνήσας ἐν τῇ λιτῇ τραπέζῃ τῆς οἰκίας του μετά τινα ὀλιγόλεπτον διὰ τὸ εὐπρεπὲς ἐπίσκεψιν εἰς τὸν γυναικωνίτην του κατευθύνθη πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς Ἀσπασίας, ἀκροασόμενος τὴν διδάσκαλόν του, προπορευομένου ὑπηρέτου βαστάζοντος λύχνον. Ἅπασα ἡ ὁμήγυρις ὑπεχώρει προβαίνοντος τοῦ Περικλέους, ἡ δὲ Ἀσπασία ἀνέστη ὅπως τὸν ὑποδεξιωθῇ. «Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ νὰ σὲ ἴδωμεν ἐνταῦθα, καλὲ κἀγαθὲ Περίκλεις περιεμένομεν (εἶπεν ἡ Ἰωνίς). Διότι οὐδεὶς σήμερον ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἄλλο τι κατὰ νοῦν παρὰ σὲ» (ἐπρόσθεσε σιγανωτέρᾳ τῇ φωνῇ καὶ μετὰ συγκινήσεως). Ὁ στρατηγὸς ἔλαβε τὴν προταθεῖσαν δεξιὰν καὶ ἔφερεν αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὰ χείλη του· μεθ' ὃ στραφεὶς πρός τινα πρεσβύτερον ἄνδρα ἀξιοσεβάστου καὶ εὐγενοῦς φυσιογνωμίας, ἐπίσης αὐτῷ προσερχόμενον πρὸς ὑποδεξίωσιν ἐπανέλαβε τὸ αὐτὸ δεῖγμα σεβασμοῦ· «Σεβαστέ μοι διδάσκαλε (εἶπε) κτλ. κτλ. Ἀλλ' ἤδη ὡραία διδάσκαλός μου, ποῖον ἀντικείμενον πραγματεύεσαι σήμερον; Ὁ Ἀναξαγόρας ἐξυμνεῖ πάντοτε τὰς προόδους τῆς μαθητρίας του. Θέλομεν ἤδη καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ κρίνει, ἂν ἔχῃ δίκαιον.» Ἡ Ἀσπασία ἀπέτεινε τοὺς ὀφθαλμούς της ἐπὶ τὴν γαλήνιον καὶ πραεῖαν φυσιογνωμίαν τοῦ φιλοσόφου. . . «Λάβε τὴν ἕδραν σου, τέκνον μου, εἶπεν ὁ Ἀναξαγόρας· ὑπῆρξας πάντοτε ἐκ τῶν ἀρίστων μου μαθητῶν καὶ θέλεις ἀναδειχθῆ ἀνταξία τοῦ θέματος τοῦ λόγου σου. Γενναῖοι ἄνδρες ἔπεσον εἰς τὸν πόλεμον τὸν ὁποῖον ὁ ἡμέτερος ἐνταυθοῖ φίλος τοσοῦτον εὐκλεῶς ἀπεπεράτωσε. . . . . Λάλησον ἡμῖν περὶ ἀθανασίας!»

Ηὐχόμην νὰ ἠδυνάμην (εἶπεν ἡ Ἰωνίς). Ηὐχόμην νὰ ἠδυνάμην νὰ καταστήσω διὰ λόγων κατάδηλον τὴν ἀθανασίαν, ὅπως καὶ αἰσθάνομαι αὐτήν· διότι ἐνταῦθα μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ καρδία μᾶς διδάσκει πλειότερα παρὰ ὁ νοῦς. Ἀλλ' ὅμως σὺ αὐτὸς ἀπέδειξας κράτιστα, σεβαστέ μοι καθηγητά, ὅτι, ὅπως ἡ ἐν τῷ ὑλικῷ τούτῳ κόσμῳ εὐκοσμία εἶναι ἔργον ΑΙΩΝΙΟΥ ΝΟΟΣ, οὕτω καὶ ὁ ἐν τοῖς ἐνδομύχοις τοῦ ἀνθρώπου μικρὸς διάκοσμος οὐχ ἧττον προϋποτίθησι Δύναμιν, ἐγκαθιστῶσαν τὴν εἰρήνην, γαλήνην καὶ ἁρμονίαν τοῦ εὐγενοῦς, καλοῦ κἀγαθοῦ χαρακτῆρος. Ὦ Ἀναξαγόρα! Ἀποβλέπουσα εἰς τὸν ἀκηλίδωτόν σου βίον. . . ἐπὶ τὴν περιφρόνησίν σου κατὰ πάσης ἰδιοτελείας. . . ἐπὶ τὴν βαθεῖαν κατανόησίν σου ἁπασῶν τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, αἰσθάνομαι ὅτι ἡ ψυχή σου εἶναι ἀθάνατος, φρονῶ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ περὶ πάσης ψυχῆς, ἥτις θαυμάζει καὶ τιμᾷ τὸ ταῦτα κατορθοῦν σὸν πνεῦμα!» Ἥρπασε τὴν δεξιὰν τοῦ φιλοσόφου, καὶ στραφεῖσα πρὸς τοὺς ἀκροατάς της. «Ἐμβλέψατε, εἶπεν, ἐπὶ τὸ γαλήνιον τοῦτο μέτωπον! Γεννηθεὶς ἐν δαψιλείᾳ καὶ πλούτῳ, ἐπεῖδεν ὁ ἀνὴρ οὗτος τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος του. . . Πλούτη, εὐδαιμονίαν καὶ μεγαλεῖα εἶδεν ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκλείποντα, οἰχόμενα ὡς καπνός· καὶ ὅμως τὸ στῆθός του οὐδένα ἀνέπεμψε στεναγμόν! Βυθισμένος εἰς τὴν μελέτην τοῦ Ἀπείρου, ἀνύψωσε τὸ πνεῦμά του ὑπεράνω τῶν γηΐνων, καταφρονήσας τῶν ἐπιγείων. . . Ἀθηναῖοι! ἐν τοιούτῳ πνεύματι ἔγκειται! ΤΙ, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπόκειται εἰς φθοράν, ἀλλὰ γεννηθὲν δι' εὐρυτέραν καὶ ὑψηλοτέραν σφαῖραν, ἐνταῦθα μόνον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὑπάρχει!. . ,.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ὡραίας Ἰωνίδος δὲν κατεφαίνετο ἐρύθημά τι δειλῆς μετριοφροσύνης, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἤστραπτον, παρετηρεῖτο δὲ μορφασμός τις ἐπὶ τοῦ μετώπου της, ἐμφαίνων σχεδὸν περιφρόνησιν, ὅτε ἀπήντησε λέγουσα: «Ναί, γυναικός! ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ὑψηλότερα χρησμοδοτήματα πρὸς ἀποκάλυψιν, ὁποῖα οὐδέποτε ἀπηγγέλθησαν ἀπὸ τοῦ στόματος Πυθίας τινός, καὶ ὅμως γυνὴ δύναται οὐχ ἧττον καὶ ταῦτα νὰ ἀποκαλύψῃ!. . Ἀθηναῖοι! γυνὴ δύναται νὰ ἐμπερικλείῃ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς τὸ μέλλον λαῶν ὁλοκλήρων, δύναται νὰ διδάξῃ ῥήτορας τὴν τέχνην τοῦ νὰ καταπραΰνωσι τὰ πάθη τοῦ ὄχλου, μέχρις οὗ αἱ ἀντιπαλαίουσαι γνῶμαι συμφωνήσωσιν ὡς ἡ βούλησις ἑνὸς μόνου ἀνδρὸς . . . καὶ μολοντοῦτο εἰς τὴν πολιτείαν ταύτην τῶν Ἀθηναίων ἡ γυνὴ εἶναι δούλη! Ναὶ δούλη!

Εἶναι ἀνάγκη νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω; Οὐχὶ βέβαια· διότι ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα. Ἐὰν δὲ συνελέγομεν ἀνθοδέσμην ἐξ ὅλων τῶν καλλονῶν αἵτινες ἀπαντῶσιν ἡμῖν ἐν τῷ «Περικλεῖ,» θ' ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀντιγράψωμεν ὅλον τὸ βιβλίον, διότι ὅλον τῷ ὄντι εἶναι μία καὶ μόνη ἀνθοδέσμη ἐκ μυριπνόων ἀνθέων τοῦ Ἑλικῶνος.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

—

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΙΤΑΛΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΕΙΣ ΥΕΔΔΩ.

Ἀρυόμεθα ἐκ τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας» περίεργον ἔγγραφον περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ δουκὸς τῆς Γενούης εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἰαπωνίας οἷον ἐξήχθη ἐκ τῆς ἐπισήμου ἰαπωνικῆς ἐφημερίδος. Ἡ ὑπ' αὐτοῦ γινομένη ἀφήγησις ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 ὀκτωβρίου ἐν Υεδδῷ ἔχει ὧδε:

Ὁ βασιλικὸς πρίγκηψ τῆς Ἰταλίας (πρίγκηψ Θωμᾶς δοὺξ τῆς Γενούης) διαμένει πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ὁ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου ὑπουργὸς Τοκανδαΐδζι, ὁ πρῶτος αὐλάρχης τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Μ. Φιγοσχιλενζὲ ἐπεφορτίσθησαν τὰ περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ πρίγκηπος. Ἡ ἐπιτετραμμένη τὴν ὑποδοχὴν ἐπιτροπὴ οὐδὲν ἠμέλησε ὅπως θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ πρίγκηπος περιηγητοῦ ὅλα τὰ ἀξιοπερίεργα τῆς πόλεως ἡμῶν· ὠργανίσθη δὲ παράστασις τοῦ Νὸ (εἶδος δράματος), ταχυδακτυλουργίας κλπ. Τὴν 5 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὁ πρίγκηψ ἀνέπλευσε τὸν Ὀκιῖβον (μικρὸν ποταμὸν διαπερῶντα τὸ Υέδδω) καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς Νικκαλοὺρ Λῶ ἓν τῶν μεγαλειτέρων ἀναπαυτικῶν καταστημάτων (ὡς καλοῦσιν ἐν Ἰαπωνίᾳ τὰ καφφενεῖα καὶ τὰς οἰκίας ἔνθα προσφέρεται τέϊον) ὅπως θεάσηται τὸ ἑσπέρας ἐκ τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς οἰκίας ταύτης τὰ πυροτεχνήματα καὶ ἀπολαύσῃ τῆς λαμπρᾶς θέας τοῦ ποταμοῦ διαπλεομένου ὑπὸ πολυαρίθμων πλοίων ἅτινα ἀναπλέουσι καὶ καταπλέουσι τὸν ποταμὸν τοῦτον. Ἠθέλησε μάλιστα νὰ γευθῇ καὶ τῶν ἡμετέρων φαγητῶν καὶ λάβῃ γνῶσιν περὶ παντός.

Δωδεκὰς ἀοιδῶν ἐξ Ἰαναγουνλβάσχ ἦλθον νὰ διασκεδάσωσι τὸν πρίγκηπα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ ὅστις καὶ ἐφάνη λίαν ηὐχαριστημένος.

Τὴν 6 τὸ ἑσπέρας, ὁ πρίγκηψ μετέβη εἰς τὸ θέατρον τῆς Μαλιτάζας ἔνθα οἱ ἠθοποιοὶ ἀνέπτυξαν πᾶσαν αὐτῶν τὴν ἱκανότητα· ἡ παράστασις αὕτη ἐκίνησε πολὺ τὴν περιέργειαν τοῦ πρίγκηπος, ὅστις ἔδωκε μεγαλοπρεπὲς δῶρον εἰς τοὺς ἠθοποιούς.

Τὴν 8 ἐγένετο μεγάλη στρατιωτικὴ ἐπιθεώρησις εἰς Νακουνδάδα· ὁ πρίγκηψ μετέβη εἰς τὸ πεδίον τῶν γυμνασίων ἐν αὐλικῷ ὀχήματι μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος· περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑφυπουργοί, ἅπαντες οἱ προϊστάμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας παρουσιάσθησαν ἐν μεγάλῃ στολῇ.

Γραμμὴ στρατοῦ συγκειμένη ἐκ δύω ταγμάτων τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ καὶ δύω κανονοστοιχειῶν ἐξετέλεσαν τὰ γυμνάσια μετ' ἐντελοῦς εὐρυθμίας. Ὁ πρίγκηψ δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ θεωρῶν στρατὸν τοσοῦτον καλῶς γεγυμνασμένον.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀκολούθως προσεκάλεσε τὸν πρίγκηπα νὰ ποιήσῃ μετ' αὐτοῦ περίπατον εἰς τοὺς κήπους αὐτοῦ, καὶ λάβῃ τὸ τέϊον εἰς τὸ περίπτερον τοῦ Υαναζάτο.

Τὸ ἑσπέρας διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς ἐννάτης, ὁ πρίγκηψ ἐπανέκαμψεν εἰς Υακοχάμα καὶ ἐπέβη τῆς ἰταλικῆς φρεγάτας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ.

—

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΠΕΡΑ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον, 31 δεκεμβρ. παρασταθήσεται ὑπὸ τῆς ἑλληνοδραματ. ἑταιρίας τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῶν κ.κ. Δ. Ἀλεξιάδου καὶ Δ. Ταβουλάρη τὸ δραματικὸν δοκίμιον ΧΙΜΑΙΡΑ ἢ «ποίαν γλῶσσαν λαλοῦσιν ἐν οὐρανῷ» ἢ «ἡ παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους ἐν Ἀθήναις» εἰς πρᾶξιν μίαν, καὶ αἱ μονόπρακτοι κωμῳδίαι «ἡ Χήρα τῶν Καμελίων» καὶ «Κηδεία καὶ Χορός».

Ἄρχεται τὴν 8ην ὥραν μ.μ. ἀκριβῶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Σάββατον, 29/10 ἰανουαρίου.

Τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα σήμερον μᾶς ἔφθασαν ἀσθενέστερα, σημειοῦντα τὸ Γενικὸν Χρέος 45. 9)16. Συνεπῶς καὶ ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ἡ αὐτὴ τάσις πρὸς τὴν ἔκπτωσιν. Ἀφοῦ ἤνοιξε σήμερον εἰς τὰ 52.15 ἀνῆλθε μέχρι 52. 25 καὶ δεικνύει ἤδη 52 18 μὲ φαινόμενα περαιτέρω ὑποτιμήσεως.

Τὸ χρηματικὸν καθίσταται ἐκ νέου ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σπάνιον ἐπιτυγχανόμενον περὶ τὰ 13 καὶ 15 τοῖς ο/ο ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ὑποθηκευομένων χρεωγράφων.

Ὁ περίβολος τῶν μετοχῶν εἶναι βεβυθισμένος εἰς μεγίστην νάρκωσιν, καὶ οὐδεμία πρᾶξις ἀναζωογονεῖ αὐτὸν ἔστω κ' ἐπ' ὀλίγον. Οὕτω δὲ ἅπασαι αἱ ἀξίαι εἶναι ὑποτιμημέναι καὶ ὅλως παρημελημέναι ὡς ἐν τῷ κατωτέρω τιμολογίῳ καταφαίνεται.

—

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἄνοιγμα	γρ.	52 18/40
» »	κλείσιμον	»	52 5/40
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	52 26/40
» »	κατωτέρα τιμὴ	»	51 39/40
Δάνειον τοῦ 1863		φρ.	322
» τοῦ 1865		»	324
» τοῦ 1869		»	284
» τοῦ 1873		»	—
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως		»	116 1/2
» 2ας	»	»	55 1/2
Ταμιακὰ γραμμάτια τοῦ 1872		λ.στ.	—
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ.	7 27
Ὀθωμανικὴ Πίστωσι(ς)		λ.Τ.	10 6
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		»	8 40
Αὐστρο-Ὀθωμανικὴ Πιστ.		λ.στ.	—
Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως		λ.στ.	4 35
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα ὑπερτ.		φρ.	—
Ὀθ. Ἑταιρ. ἀνταλλ. καὶ χρεωγρ.		λ.Τ.	4 12
Βεοίση καὶ Κοσούδη		»	—
Λαύριον		φρ.	79—80
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	—
Προεξόφλησις			—

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	104 10/40
» » » πεντάρια	»	104
» » » χαλκὸν	»	121
Λίρα Ἀγγλίας	»	110 30/40
Εἰκοσάφραγκον	»	87 28/40
Πῶλι αὐτοκρατορικὸν	»	89 35/40
Καρπόβολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ.(λ.τ.100)	»	14 37/40
Κριμίτσα	»	51 20/40
Μετζιτιὲς	»	101 30/40

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 9 ἰανουαρίου.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ῥωμυλίας	φλ.	49·85
» » νέαι	»	25.—
Ἀγγλο-Βὰγκ	»	147.50
Αὐστροτουρκ. Πιστωτ. Ἑταιρία	»	31.75
Αὐστροοθ. Τράπεζα	»	59 85
Εἰκοσάφραγκον	»	9 02
Ἄζιο	»	106.10
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδ.	»	113.25
Crédit anstalt	»	240.25
National Bank	»	1028.—
Λόϋδ	»	467.—

Ἡ αὐτὴ ζωηρότης ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ· τάσεις πάντοτε σταθεραί.

Παρίσιοι, 8.

Μετοχαὶ σιδηροδρόμων Ῥωμυλίας φρ. 112.50

Λονδῖνον, 8.

Ἡ ἀγγλικὴ Τράπεζα κατεβίβασε τὴν προεξόφλησιν αὐτῆς εἰς 4 τοῖς ο/ο.

Βιέννη, 8.

Σήμερον ἐπεκράτησε μεγάλη ζωηρότης ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ καὶ ἰσχυραὶ τάσεις πρὸς βελτίωσιν.

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ.

Ὅσοι τῶν κ.κ. μετόχων καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὸ πρῶτον τρίτον τῆς τρίτης δόσεως παρακαλοῦνται νὰ καταβάλωσιν αὐτὸ ἀμέσως, καθόσον τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀριθ. 5 τοῦ καταστατικοῦ, ἐκποιοῦν τὰς μετοχὰς ἐκείνας, δι' ἃς δὲν ἤθελεν εἶσθαι πραγματοποιημένη ἡ καταβολὴ τοῦ πρώτου τριτημορίου μέχρι τῆς 15]27 Ἰανουαρίου 1874, ὅτε γενήσεται ἡ πληρωμὴ τοῦ β΄. τριτημορίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 24]5 ἰανουαρίου 1874.

Κατὰ διαταγὴν

Διὰ τὴν Τράπεζαν Κωνσταντινουπόλεως

Α. ΒΛΑΣΤΟΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

—

ΚΙΝΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀπόπλοι ἱστιοφόρων.

Παρασκευή, 28)9 ἰανουαρίου.

Ἰταλ. A. Ripeto, πλ. Olivari, κεν. Πύργον.
Ἑλλ. Ῥοβινσόν, πλ. Μυλωνᾶς, πίτερα, Μασσαλ.
» Ἅγ. Νικόλαος, πλ. Καμμένος, σῖτ. »
» Παναγία Ὕδρα, » Καλαμακιζότης, κεν. Πειρ.

Ἀπόπλοι ἀτμοπλοίων.

Αὐστρ. Pilade, πλ. Luppi, διάφ. Τραπεζοῦντα.
Ῥωσ. Moskwa, πλ. Righter, » Ὀδησσόν.
Ὀθωμ. Tallia, πλ. Salih, » Θεσσαλονίκην.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Βιβλία πολυτελῶς δεδεμένα σπουδαίας καὶ τερπνῆς ὕλης ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Σ. Ἀνδρεάδου καὶ Σας.

Ἐν Γαλατᾷ ὁδὸς Γιοργαντζιλὰρ ἀριθ. 21.

—

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΔΑΝΙΚΑ

ἐκ τῶν τοῦ

ΑΝΔΕΡΣΕΝ.

Μεταφρασθέντα

ὑπὸ

Δ. ΒΙΚΕΛΑ

χάριν τῶν ἀνεψιῶν του.

Ἐν Λειψίᾳ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου W. Drugulin.

1873.

(Πωλοῦνται παρὰ τῇ ἐπιστασίᾳ «Νεολόγου»).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν τετάρτην, 2 ἰανουαρίου (ε. π.) γενήσεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις ἑκατὸν χιλιάδων κάδων ἐκ λευκοσιδήρου, ἀναγκαιούντων διὰ τὸ ἐργοστάσιον τῶν στρατιωτικῶν ἐφιππίων, καὶ προσφερθέντων ἤδη ἀντὶ πέντε γροσίων ἕκαστον.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχωσι τῆς κατακυρώσεως ταύτης προσκαλοῦνται νὰ μεταβῶσιν εἰς Δάρι Σουρὰ τὴν προῤῥηθεῖσαν ἡμέραν μέχρι τῆς 8ης ὥρας τουρκιστί.

Τῇ 10 ἰανουαρίου 1874.

Μία οἰκία μὲ τέσσαρα δωμάτια κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν ἐν Ταξιμίῳ, ἡ εἴσοδος αὐτῆς μὲ ἑτέραν μίαν παράγκαν, τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Ἐθνικῶν Νοσοκομείων, ἐνοικιάζονται ὅλα ὁμοῦ εἰς τιμὴν συγκαταβατικήν. Ὁ βουλόμενος προσελθέτω εἰς τὴν Σ. Ἐφορείαν, συνεδριάζουσαν καθ' ἑκάστην πέμπτην τῆς ἑβδομάδος ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς κειμένῳ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐν Γαλατᾷ.

Γαλατᾷ, τὴν 28 δεκεμβρίου 1873.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐφορείας

Κατ' ἐντολὴν ὁ Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Δ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Γυναικεῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις.

Ἔτος Β΄. Ἀριθμὸς 12.

Περιεχόμενα. — Εἰκόνες.—Στολαὶ διάφοροι.— Θηλυχείρια. — Διάφορα ἐργόχειρα.—Ἀστέρες. – Στολαὶ χοροῦ. — Διάφορα καπέλλα.—Περιγραφὴ τῶν εἰκονογραφιῶν. — Ἑρμηνεία τῶν χρωματισμένων εἰκόνων.—Συρμοῦ τὰ νεώτερα.—Ποίησις.— Ἑσπεριναὶ διασκεδάσεις.—Περὶ προικός.

Παραρτήματα. Χρωματισμέναι εἰκόνες— Ἰχνάρια.

Γραφεῖον Πηνελόπης, Γαλατᾷ, Χαλβατζῆ-σοκάκ, Σαρνιτλῆ χάν, ἀριθ. 10.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης

Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΡΑΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡΟΥ
Ὀθέλλος ἢ ὁ Μαῦρος τῆς Βενετίας
Εἰς πράξεις πέντε.

Ἐκδίδονται καθ' ἑβδομάδα ἀνὰ τεύχη, ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Μανώλη ἐπὶ καλοῦ χάρτου καὶ μεθ' ὅλης τῆς φιλοκαλίας. Μέχρι τῆς ὥρας ἐξεδόθησαν τέσσαρα τεύχη· τὸ Ε'. τεῦχος, ὅπερ εἶναι τὸ τέλος τοῦ Ὀθέλλου καὶ ἀρχὴ τοῦ δράματος «Ἡ Τρικυμία» μεταφραζόμενον ἀμέσως ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου ὑπὸ Π. Καβάφη εὑρίσκεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια. Ἕκαστον τεῦχος ἐνταῦθα μὲν τιμᾶται γρόσ. 2 ἅμα τῇ παραλαβῇ, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ γρόσ. 2 1[2.

Συνδρομηταὶ καταγράφονται ἐνταῦθα μὲν παρὰ τῷ ἐκδότῃ καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις κκ. Ἀνδρεάδῃ καὶ Φιλικῷ, ἐν Γαλατᾷ, παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ παρὰ τοῖς διανομεῦσι τοῦ «Νεολόγου» ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Σαρίκᾳ καὶ παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ Μέντορος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Γ. Χ. Βασιλείου, ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Νικολ. Πολυχρονίδῃ, ἐν Βώλῳ παρὰ τῷ κ. Ἀλεξίῳ Μανώλῃ φαρμακοποιῷ, ἐν ἐπιβάταις παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Χ. Θεοφίλῳ, ἐν Τραπεζοῦντι παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Κοκκινίδῃ.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς συλλογῆς τῶν δραμάτων τούτων δίδοται παρὰ τοῦ ἐκδότου εἷς ἀριθμὸς λαχείου δωρεὰν κερδαίνοντος ἐν δυσὶν ἀριθμοῖς. ὁ Α'. κερδαίνει τὴν «Κωνσταντινούπολιν» σύγγραμμα τοῦ Σ. Βυζαντίου εἰς τόμους 2 ἀξίας 2 ὀθωμανικῶν λιρῶν, καὶ ὁ Β'. τοὺς ὀθωμανικοὺς κώδικας ὑπὸ Δ. Νικολαΐδου, ἀξίας 6 ἀργυρῶν μετζιτιέδων. Ὁ Ἐκδότης

ΙΩΑΝ. Δ. ΜΑΝΩΛΗ.

Ὁ δόκτωρ ὀφθαλμοϊατρὸς κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΛΕΟΒΟΥΛΗΣ γνωστοποιεῖ εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι μετεκομίσθη ἤδη κατὰ τὸ Κουλὲ καπισί, ὁδὸς γιαζιδζί, ἀριθ 19, ἔνθα δέχεται ἰδιαιτέρας ἐπισκέψεις ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν, τετάρτην καὶ παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 8 1]2 ὥρας μέχρι τῆς 10 1]2 τουρκιστί. Τοὺς πτωχοὺς ἐξακολουθεῖ δεχόμενος, ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ ἐν Χαϊδὰρ πασσᾶ νοσοκομεῖον καθ' ἑκάστην πρωΐαν.

Τὸ δημόσιον εἰδοποιεῖται ὅτι ἀπέναντι τοῦ χανίου ἐν Γαλατᾷ ἀρ. 13 συνέστη γραφεῖον πρὸς σύνταξιν διαφόρων ἐγγράφων εἰς Ὀθωμανικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες αὐτό, ἐντριβεῖς περὶ τὴν ὀθωμανικὴν νομοθεσίαν, ἀναλαμβάνουσι προσέτι τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων ἐνώπιον πασῶν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν δικαστικῶν τε καὶ διοικητικῶν.

TOILE D'ARNICA O. GALLEANI.

Βέβαιοι ἐσμὲν ὅτι οὐδόλως θὰ δυσαρεστηθῇ ὁ ἀναγνώστης ἐὰν ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου τῆς κυριωτέρας ἐν Βερολίνῳ ἰατρικῆς ἐφημερίδος «Allgemeine Medicinische Central Zeitung» σελ. 44 ἀριθ. 62.

«Γνησία ὀθόνη ἀρνογλώσσου τοῦ κ. Ο. Γαλλεάνη. Ἡ μετ' ἀρνογλώσσου ὀθόνη τοῦ ἐν Μεδιολάνοις χημικοῦ Ο Γαλλεάνη εἰσήχθη ἀπό τινων ἐτῶν καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν. Ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ εἰδικοῦ τούτου φαρμάκου, μετὰ ἐπανειλημμένας δοκιμὰς καὶ πολυάριθμα πειράματα θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν ἵνα ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀληθὴς αὐτὴ μετ' ἀρνογλώσσου ὀθόνη τοῦ Γαλλεάνη εἶναι εἰδικὸν φάρμακον λίαν ἀξιοσύστατον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ δραστικώτατον διὰ τοὺς ῥευματισμοὺς νευραλγίας, ἰσχυάδος, ῥευματικοὺς πόνους, μώλωπας καὶ πληγὰς παντοειδεῖς.

Διὰ τῆς χρήσεως τῆς ὀθόνης ταύτης θεραπεύονται ἐντελῶς οἱ τύλοι καὶ πᾶσα ἄλλη ἀσθένεια τῶν ποδῶν.

Εἰς οὐδεμίαν ὅθεν ὑποπίπτομεν ὑπερβολὴν συνιστῶντες θερμότατα εἰς τὸ δημόσιον τὴν χρῆσιν ταύτης τῆς ὀθόνης ἀρνογλώσσου. Οὐχ' ἧττον ὀφείλομεν ἵνα (εἰδοποιήσωμεν αὐτὸ ὅτι πολλαὶ παραποιήσεις, πωλοῦνται παρ' ἡμῖν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα ὡς ἐκ τῆς ἐξόχου φήμης ἣς ἐκτήσατο ἡ ἀληθὴς ὀθόνη ἀρνογλώσσου

Δέον κατὰ συνέπειαν ἵνα τὸ δημόσιον ᾖ προσεκτικόν, ζητοῦν καὶ δεχόμενον μόνον τὴν γνησίαν ὀθόνην ἀρνογλώσσου Ο. ΓΑΛΛΕΑΝΗ. Ἡ γνησία ὀθόνη ἀρνογλώσσου δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κατασκευαστοῦ, πρὸς δὲ νὰ συνοδεύηται διὰ σήματος φέροντος O. GALLEANI Milan. Τιμὴ τοῦ διπλοῦ κουτίου φρ. 2. Πωλεῖται ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν παρὰ τοῖς κ.κ. Ἀδελφοῖς Κανζούχ, Βέλιτς καὶ Σα καὶ Δέλλα Σούδα. Ἐν Μεδιολάνοις δὲ παρὰ τῷ φαρμακείῳ O. Galeani ὁδὸς Meravigli. 24.

HOTEL D'ORIENT

Μεγάλη ὁδὸς Πέρα.
Ἀπέναντι τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου.

Ὁ καταστηματάρχης τοῦ γνωστοῦ ἐν Πέρᾳ ξενοδοχείου τῆς «Ἀνατολῆς» ἐνοικιάσας καὶ τὸ ἀπέναντι αὐτοῦ εὐρυχωρότατο Hôtel d' Orient, κείμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς ἐν Πέρᾳ καὶ ἔχον λαμπροτάτην θέαν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν πέριξ καὶ ἐκτεταμένον ὁρίζοντα, οὐδόλως ἐφείσθη κόπων καὶ δαπάνης ἵνα διακοσμήσῃ αὐτὸ μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας, ὅπως οἱ προσερχόμενοι εἰς αὐτὸ πελάται, εὑρίσκωσι πᾶσαν εὐχαρίστησιν, καθαριότητα, ἀνάπαυσιν καὶ περιποίησιν.

Ὁ καταστηματάρχης ἀναδέχεται εἰς τὰς εὐρυχώρους αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου καὶ τελετὰς γάμων, ἑσπερίδας καὶ οἰκογενειακὰς ἑορτάς.

Ο ΜΕΝΤΩΡ.

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετ' εἰκόνων ἐκδιδόμενον δὶς τοῦ μηνός.

Τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἀπὸ πέντε ἤδη ἐτῶν ἐν Σμύρνῃ διακρίνεται ἐπὶ τυπογραφικῇ φιλοκαλίᾳ καὶ κοσμεῖται δι' ὡραιοτάτων εἰκόνων. Ἀπὸ δύο δ' ἐτῶν προσετέθη ἐν παραρτήματι καὶ ὁ «Πυθαγόρας» ἐκδιδόμενος ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ περιέχων διάφορα ἀστεῖα, αἰνίγματα γρίφους κτλ.

Συνδρομὴ ἐτησία ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ Πυθαγόρου φράγκα 15 1]2 ἄνευ δὲ αὐτοῦ φρ. 13. Συνδρομηταὶ καταγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου» καὶ παρὰ τῷ κ. Τιμολέοντι Γ. Πάππῃ, παρ' ᾧ ὑπάρχουσι καὶ οἱ προηγούμενοι τόμοι τοῦ Μέντορος.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΝΙΟΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὐτὴ μυθιστορία τοῦ εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως Ernest Capendu.

Ἡ ὡραία αὐτὴ καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιόρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστὴς» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου», πωλουμένη εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν· ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Α. Σαρίκᾳ· ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Ἐπ. Ἀμαράντῳ· ἐν Χίῳ παρὰ τῷ κ. Μ. Ν. Πουλάκῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Ι. Τζαγκαροσιάνῳ.

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΚΑΙ ΛΑΓΚΑΣΙΡ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

LONDON ET LANCASHIRE COMPAGNIE D' ASSURANCE CONTRE L' INCENDIE.

Ἀσφαλίζει κατὰ πάσης ἐκ πυρκαϊᾶς, ἀπωλείας ἢ βλάβης οἰκίας, ἔπιπλα, ἀποθήκας πραγματείας κτλ. κτλ.

Διακανόνισις τῶν ἀποζημιώσεων ταχεῖα καὶ ἐλευθέριος.

Κατευθυντέον παρὰ τῷ κ.

G. VAN LENNEP.

Ἀριθ. 3. Κετσόγλου χάν, ἀπέναντι τοῦ τελωνείου τοῦ Γαλατᾶ.

THE LONDON AND ORIENTAL STEAM TRANSIT INSURANCE COMPANY

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ αὐτὴ ἀσφαλίζει ἐμπορεύματα, χρηματοδέματα, ἐλάσματα χρυσοῦ, πολυτίμους λίθους κτλ. κτλ. μετακομιζόμενα δι' ἀτμοπλοίων ἢ ἱστιοφόρων, λαμβάνουσα λίαν συγκαταβατικὰ ἀσφάλιστρα.

Πρὸς πλειοτέρας πληροφορίας κατευθυντέον παρὰ τοῖς κ. κ.

CHAS S. HANSON et Cie.
Πράκτορσι.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΙΟΣ

SUN FRIE OFFICE)

ΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑ ΤΩι 1710.

Ἡ πυρασφαλιστικὴ ἑταιρία ΗΛΙΟΣ ἀσφαλίζει οἰκίας, ἐργαστήρια, ἐμπορεύματα κτλ
Κ. Ι. ΑΝΣΩΝ καὶ Σα. Ὁδὸς Πεμπτοπαζάρου ἐν Γαλατᾷ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.

Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. A. Carnegie καὶ Westcott et Laurance.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Michele Vucetich», ἀναμένεται ἀπὸ ἡμέρα εἰς ἡμέραν, καὶ θέλει ἀναχωρήσει δι' Ὀδησσόν.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ellen», ἀναχωρῆσαν τὴν 27]8 ἐ. ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 17]29, καὶ θέλει ἀναχωρήσει τὴν 30 διὰ Δούναβιν.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Crusader», ἀναχωρῆσαν τὴν 1]13 ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 21]3 ἐλευσομένου, καὶ θέλει ἀναχωρήσει τὴν 23]5 δι' Ὀδησσόν, ὑπὸ φόρτωσιν.

—Τὸ ἀτμόπλοιον «Niger» διὰ Κωνστ]πολιν καὶ Ὀδησσόν.

ΕΚ NEWCASTLE.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Pickwick», ἀναμένεται προσεχῶς, καὶ θέλει ἀναχωρήσει δι' Ὀδησσόν.

Διὰ ναύλους, ἐπιβάτας καὶ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τοῖς κ. κ.
KEAY et DONALD Πράκτορες.

Ὁδὸς Χ. Μουσταφᾶ ἀριθ. 61 ἀπέναντι τοῦ Λιμεναρχείου Γαλατᾶ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ν. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

186 ἀριθ. Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀριθ. 186.

παρὰ τῷ πρώην Ἀλκαζάρ.

Ὁ κ. Ν. Θεοδωρίδης λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν κυρίων ἰατρῶν τῆς πρωτευούσης ταύτης καὶ τῶν κυρίων πελατῶν αὐτοῦ ὅτι ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀσθενῶν, ὡς καὶ τῶν βουλομένων νὰ συντηρήσωσι τὴν σωματικὴν αὐτῶν εὐεξίαν ἐφιλοτιμήθη ἵνα ἐφοδιάσῃ τὸ φαρμακεῖον αὐτοῦ μὲ τὰς νεωτάτας χημικὰς καὶ φαρμακευτικὰς σκευασίας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ μὲ τὰς λοιπὰς εἰς τὴν φαρμακευτικὴν καὶ τὴν ὑγιεινὴν ἀναγομένας νεωτάτας ἐφευρέσεις οἷον:

Ἔλαιον μυραίνης «τὸ νορβηγιακὸν» τὸ μόνον γνήσιον.
Θειϊκὴ κινίνη πρώτης ποιότητος.
Ἀναισθητικὸς αἰθήρ.
Εὐκάλυπτος καὶ αἱ σκευασίαι αὐτοῦ.
Προπυλαμίνη. κτλ. κτλ. κτλ.
Ἀποθήκη μεταλλικῶν ὑδάτων ὅλων τῶν πηγῶν τῆς Εὐρώπης,
» ἰαματικῶν οἴνων παντὸς εἴδους.
» συναπισμῶν τοῦ Πιβέττα χωρὶς ὀσμὴν ἀνωτέρων τῶν τοῦ Rigollot.
Πάγος τεχνητὸς συμπαγὴς πρόχειρος εἰς πᾶσαν ὥραν.
Μῦρα ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ οἷον: κοσμητικοὶ σάπωνες—Ὑλλαγγυλάγγη—Ὕδωρ Κολωνίας—Ὄξος ἀρωματικὸν—Κολκρὲμ κτλ. κτλ, κτλ.
Ἠλεκτρικαὶ μηχαναὶ—Ἠλεκτρικαὶ ψῆκτραι—Κλύσματα παντὸς εἴδους—Θυλαστήρια—Οὐρητήρια ἀγγλικὰ—Ἐπίδεσμοι κοιλιακοὶ κτλ.—Διάφορα ἐργαλεῖα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως κτλ, κτλ.
Φαρμακεῖα ὁδοιπορικὰ—Φαρμακεῖα ἐγκόλπια

Σημ. Οἱ κύριοι ἰατροὶ εὑρήσουσιν ἐν τῷ φαρμακείῳ τὰ προχειρότερα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα διὰ τὰς κατεπειγούσας ἐγχειρίσεις.

Μετ' ἐπαίνων ἔγκρισις ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας.

QUINA LAROCHE

ΧΡΥΣΟΥΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣΗΜΟΝ καὶ ἔπαινος τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Ἀμοιβὴ 16,600 φράγκ.

(ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ)

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ δυναμωτικόν, τονικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν, (ἐντελὲς ἔχχυμα τριῶν εἰδῶν κιγχίνας ἐρυθρᾶς, κιτρίνης καὶ φαιοχρόου). Πολὺ ὑπέρτερον τῶν συνήθων οἴνων καὶ σιροπίων, κατὰ τῶν λειψαιμιῶν, γαστραλγιῶν, χλωρώσεων καὶ πυρετῶν ἢ πυρετικῶν ἀσθενειῶν, ἐξαντλήσεων, κτλ.

ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ (ferrugineux). Χρήσιμος εἰς τὴν ὀλιγοαιμίαν, τὴν ἀτονίαν, τὴν κρίσιμον, ἡλικίαν.

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, ὁδὸς Drouot, 22. Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, παρὰ τοῖς ΚΚ. Βέλιτς καὶ Σα, Δέλλα Σοῦδα, Ζαννῆ, Γιοβάνογλου, καὶ Κασαπιάν. Ἐν ΣΜΥΡΝΗ, παρὰ τῷ Perpignani, φαρμακοποιῷ. Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῷ κ. Παλαμάριᾳ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Ι. Καντζούχ, Ζαννῆ καὶ Κιουτσουκιάν.

Διδασκάλισσα τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου ζητεῖ θέσιν δημοσίαν ἢ οἰκιακήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΛΑΜΠΑΙ.

ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ
Πρότερον Καρουάνα καὶ Στάμπα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)

Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαρίθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ κατάστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικά, τὰ πρὸς γραφήν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἴνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτά, ζῦθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέϊον ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαδίδον ὀσμήν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΣΙΡΚΕΤ-Ι-ΧΑΙΡΙΕ.

Ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 29 δεκεμβρίου.

Ταξείδια καθημερινά.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ ΕΙΣ ΓΕΦΥΡΑΝ.
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΧΘΗ
(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

Ὥρ. Λ.		Ἀριθ. ἀτμοπλ.
2 —	Ἀπὸ Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσὰρ. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	4
2 15	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτ.	34
3 —	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρν. Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον.	25
3 45	Ρ. καὶ Α. Καβάκια, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ισὰρ, Βεβέκιον, Ὀρτάκιοϊ.	18
5 —	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηκὸζ, Στένια, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσὰρ. Βεβὲκ, Ἀρναούτ. Κουρούτσεσμε. Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	32
6 15	Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	2
7 —	Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βέηκοζ, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Κάνλιδζα, Ρ. Ἰσσὰρ. Κανδιλὺ, Ἀρναούτκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουνδζοὺχ, Βεσικτάς, Σκούταρι.	3
8 45	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηκὸζ, Νεοχώριον, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούχιοϊ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτὰς, Καβατάς.	25
10 —	Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺχ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	23

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

2 30	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	5
3 —	Ἀρναούτ. Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς.	2
3 30	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	6
4 —	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς.	23
4 30	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 4 3/4 προσεγγίζον καὶ εἰς Κουσγουντζούκιον).	4
5 20	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε. Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουτζ. Βεσικτὰς, Καβατάς. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	6
8 —	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουντζ. Βεσικτὰς, Καβατάς.	20
11 15	Ἀρναούτκιοϊ, κατ' εὐθεῖαν εἰς γέφυραν.	5

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

2 30	Βεηκὸς, Πασσᾶ Βαξὲ, Κάνλιτζα, Α. Ἰσσὰρ, Κανδυλὶ, Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούχ.	21
2 30	Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντσοὺχ, Καβατάς.	3
4 —	Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούχ.	29
4 15	Βουγιούχδερε, Βεηκὸς, Π. Βαξὲ, Κάνλιτζα, Α. Ἰσσὰρ, Κανδυλὶ, Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντ.	20
10 30	Ἀρναούτκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούχ.	6

ΑΠΟΠΛΟΙ ΕΚ ΓΕΦΥΡΑΣ.
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΧΘΗ
(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

3 30	Καβατὰς, Σκούταρι, Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺχ, Ὀρτάκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ἀρναούτκιοϊ, Κανδυλὶ, Ρ. Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Βεηκὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Γενιμαχαλ.	3
4 15	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου.	2
6 —	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Βογιατζίκιοϊ, Νεοχώριον, Βεηκὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου, Γενιμαχαλέ.	25
6 30	Καβατὰς, Σκούταρι, Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺχ, Ὀρτάκιοϊ, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ.	5
8 —	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου.	23
9 45	Ρ. Ἰσὰρ, Βογιατζίκιοι, Νεοχώριον, Βεηκὸζ, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Γενιμαχαλέ. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	4
10 15	Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου, Ρ. καὶ Α. Καβάχια.	18
10 45	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ. Ισὰρ, Ἐμιργιὰν, Στένη, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺχ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου.	34
11 15	Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούχδερε, Μεζάρπουρνου, Γενιμαχαλέ.	25
11 30	Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Βογιατζίκιοϊ, Ἐμιργιὰν, Στένια, Βεηκός.	21

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

3 45	Καθ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοϊ.	4
9 45	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ,	6
10 30	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ.	5
11 —	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ. (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	29
11 25	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ. (τὰς παρασκ. ὥρ. 11 1/4)	3
11 45	Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτ.	23
11 45	Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺχ, Ἀρναούτ.	2
12 —	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ.	5

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

4 30	Κουσγουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	6
9 15	Βεσικτὰς, Κουσγουντ. Ὀρτάκιοι, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκ. Βανίκιοϊ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν γέφυραν προσεγ. εἰς Ὀρτάκιοϊ.	21
10 15	Κουσκουντζοὺχ, Βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδυλὺ, Α. Ἰσσὰρ, Κάνλιδζα, Π. Βαξὲ, Βέηκος, Βουγιοὺχδ. (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 10).	20
11 —	Κουσγουντζοὺχ, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Α. Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα, Πασσᾶ Βαξὲ, Βεηκός.	32
11 30	Καβατὰς, Κουσγουτζοὺχ, Βεηλέβεη, Τζεγκέλ-κιοϊ, Βανίκιοϊ.	6

Σημ. Κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν ἓν ἔκτακτον ἀτμόπλοιον θέλει ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς γεφύρας εἰς τὰς ὥρας 4 1]2 διὰ Βέηκοζ προσεγγίζον εἰς Σκούταρι, Κουσγουντζούκιον, Βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδιλλὺ, Α. Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα, Πασσᾶ Βαξὲ, μετ' ἐπιστροφῆς εἰς τὰς ὥρ. 9 ἀπὸ Βέηκοζ προσεγγίζον εἰς τὰς ἰδίας ἀποβάθρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΣΚΟΥΤΑΡΙ.

Ταξείδια καθημερινά.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Λ. 2 30 κατ' εὐθεῖαν.—3—3 30—4—4 20—4 50—5 20—5 50—6 20—6 50—7 30—8 10—8 45 προσεγγίζον εἰς Βεσικτὰς,—9 10 κατ' εὐθεῖαν—9 40—10—10 30—10 40—11—11 25—11 40—12.

Ἀπὸ Γεφύρας εἰς Σκούταρι.

Ὥρ. Λ. 2 45 κατ' εὐθεῖαν.—3 10—3 40—4—4 30—5—5 30—6 προσεγγίζ. εἰς Βεσικτὰς,—6 30 κατ' εὐθεῖαν.—7—8—8 30—9—9 30—10—10 20—10 40—11—11 15—11 30—11 50—12 5.

Ταξείδια παρασκευῶν καὶ κυριακῶν.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Λ. 2 45 κατ' εὐθεῖαν.—3 15—3 45—4 15—5—5 30—6 15—7—8—8 40—προσεγ. εἰς Βεσικτάς.—9 30 κατ' εὐθεῖαν.—10—10 30—11—11 30—12.

Ἀπὸ γεφύρας εἰς Σκούταρι.

Ὥρ. Λ. 2 45 κατ' εὐθεῖαν.—3 15—3 45—4 15—5—5 30—6 15 προσεγγ. εἰς Βεσικτάς.—7 κατ' εὐθεῖαν.—8—8 45—9 30—10—10 30—11 5—11 30—12 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς τοῦ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ θέλουσι κάμνει τὰ ἑπόμενα ταξείδια (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).

4 15	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	5
5 30	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν).	29
11 15	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	2
3 45	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	5
5 —	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ.	29
11 —	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ.	2

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῆς δι' ἀτμοπλοίων μετακομιδῆς ὀχημάτων, ἵππων, καὶ ἑτέρων τετραπόδων μεταξὺ Κων]πόλεως (Σιρκεδζὶ Ἰσκελεσὶ) Σκούταρι καὶ Καβατάς

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς Σιρκετζὶ Ἰσκελεσί.	Ἀπὸ Σιρκετζὶ Ἰσκελεσὶ εἰς Σκούταρι.
Ὥρ. Λ.	Ὥρ. Λ.
4 30 προσ. Καβατάς.	5 15 προσ. Καβατάς
6 — κατ' εὐθεῖαν.	6 30 κατ' εὐθεῖαν.
10 15 »	11 — »
11 30 προσ. Καβατάς.	11 45 προσ. Καβατάς.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Ἐν Κων]πόλει ὁδὸς Γενὶ Τζαμὶ ἀρ. 16. 18, 20 καὶ 22 — **ΟΙΚΟΣ ΔΕΛΛΑ ΣΟΥΔΑ** — Ἐν Κων]πόλει ὁδὸς Γενὶ Τζαμὶ ἀρ. 16, 18, 20 καὶ 22

ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΕΚ ΧΡΥΣΟΥ, ΑΡΓΥΡΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

Οἱ Κύριοι φαρμακοποιοὶ τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν εὑρήσουσιν ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ χημικὰς καὶ φαρμακευτικὰς σκευασίας φάρμακα πρώτης ποιότητος. ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΑΥΤΩΝ. Χειρουργικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἐργαλεῖα κτλ. Μέτρα καὶ σταθμά. Φαρμακευτικὸν βιβλιοπωλεῖον. ΕΛΑΙΑ ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΤΗΣ ΜΥΡΑΙΝΗΣ. Ὕδατα μεταλλικά. Οἶνοι ἰατρικοί. Μύρα τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης κτλ.

Παραγγελίαι Βιομηχανικῶν προϊόντων. — ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΟΥΛΦΑΤΟΥ ΚΙΝΑΣ — Χημικαὶ ἀναλύσεις τίτλοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ», πλουτισθὲν διὰ χυτηρίου παρισινῶν χαρακτήρων, ἀναδέχεται πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν ὑποσχόμενον ταχεῖαν καὶ καλὴν ἐκτύπωσιν ἐπὶ τιμαῖς συμφερούσαις.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον προσετέθη ἤδη καὶ λιθογραφεῖον μετὰ χρωμολιθογραφικοῦ ταχυπιεστηρίου, ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτύπωσιν ἐγκυκλίων, συναλλαγμάτων, μετοχῶν, ἐπισκεπτηρίων καὶ πάσης ἄλλης λιθογραφικῆς ἐργασίας ἐπὶ τιμαῖς συμφερούσαις.

Αἱ συνδρομαὶ τοῦ «Νεολόγου» γίνονται.

Ἐνταῦθα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλαχοῦ, παρὰ τοῖς Κ. Κ. Π. Σαμακόγλου, ἐν Προύσῃ· Θεμ. Μαρίνῳ, ἐν Μιτυλήνῃ· Φ. Α. Σαρίκᾳ, ἐν Σμύρνῃ· Στ. Βαφειάδῃ, ἐν Χίῳ· ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Σάμου», ἐν Σάμῳ· Δ. Γαληνῷ, ἐν Ῥόδῳ· Ι. Περίδῃ, ἐν Κρήτῃ (Χανίοις)· Ν. Σταυράκῃ, (Ἡρακλείῳ)· Ν. Σ. Βαφειάδῃ, ἐν Ῥαιδεστῷ· Δ. Πετράκῃ, ἐν Ἀδριανουπόλει· Γ. καὶ Θ. Κατσίγρᾳ, ἐν Φιλιππουπόλει· Κ. Ξενοφωντίδῃ, ἐν Θεσσαλονίκῃ· Λεονάρδῳ Δ. Σεμπρικῷ, ἐν Βάρνῃ· Δ. Πριαποπούλῳ, ἐν Κωνστάντσᾳ· Σ. Σολομωνίδῃ, ἐν Ῥουστσουκίῳ καὶ Γιουργιέβῳ· Τιμ. Ῥουμπίνῃ, ἐν Βραΐλᾳ· Μιχαὴλ Βίστῃ, ἐν Γαλαζίῳ· Ἐπαμ. Φραγκούδῃ, ἐν Βουκουρεστίῳ· Γρηγορίῳ Ν. Μούζᾳ, ἐν Βιτωλίοις· Κ. Περσοπούλῳ, ἐν Ὀδησσῷ· Θ. Λασκαρίδῃ, ἐν Ταϊγανίῳ· Ἀριστ. Τσαντσάλῃ, ἐν Ἀθήναις· Α. Ταβανιώτῃ καὶ Ἰωάν. Τσαγκαρουσιάνῳ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Ἐπαμ. Ἀμαράντῳ, ἐν Καΐρῳ· Δ. Ῥαζῇ, ἐν Τοῦρνο-Μαγορέλλι· Orain et Micoud, 9 Rue Drouot, ἐν Παρισίοις· General british and foreign agency Fairman et C General Merchants and Foreign bankers, 5, Child's Place, Temple, ἐν Λονδίνῳ· Ἰω. Χρυσοπούλῳ, ἐν Πύργῳ· Ἀνδρ. Νοστράκῃ, ἐν Σύρῳ· Κ. Δαμιανῷ, ἐν Βιέννῃ· ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἡμέρας», ἐν Τεργέστῃ· Κ. Δ. Ἀποστολίδῃ, ἐν Κυδωνίαις· Α. Βοδονάρᾳ καὶ Κ. Κ. Παχοπούλῳ, ἐν Βώλῳ· Ἀδελφοῖς Μπανδέρμαλῃ, ἐν Καλλιπόλει καὶ Δαρδανελλίοις.

Διὰ πᾶσαν χρηματικὴν διαχείρησιν ἀφορῶσαν τὴν ἐφημερίδα, ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κυρίους Ι. Σκαρίμβαν καὶ Γ. Βασιλικόπουλον, ἐπιστασίαν ΝΕΟΛΟΓΟΥ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρονόμεναι ἄρχονται τὴν 1ην ἢ 15ην ἑκάστου μηνὸς καὶ λήγουσι τὴν 30 ἰουνίου ἢ 31 δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐπιστολαί, ὧν δὲν προκατεβλήθησαν τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δὲν εἶναι παραδεκταί, ὡς καὶ διατριβαὶ ἢ εἰδοποιήσεις μὴ πληρωθεῖσαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σας.

27/09/23
834100
ОНУ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА